

Flygtninge kan skabe vækst - hvis indsatsen forbedres, mener eksperter.

nyheder side 4

Politisk lederskab efterlyses i ny rapport om den danske velstands fremtid.

nyheder side 8

Torben Hansen (S) vil generobre den gamle randrusianske højborg.

netværk side 16

kommunen

politik fra rødderne mandag den 1. februar 2016 · nr. 01 · 59. årgang

Lokal indsats mod radikalisering i markant vækst

Antallet af kommuner med antiradikaliseringsplaner er steget til det dobbelte i løbet af 2015, men mere end halvdelen af kommunerne har **stadig ingen planer** for, hvordan de arbejder med radikalisering. **"Det koster faglighed,"** siger Socialpædagogerne, mens islamforsker kalder planer i alle kommuner for overkill.

undersøgelse side 3 og 10-11

Bliv forsikret blandt ligesindede.

Det gode selskab

GF Region & Kommune er en forsikringsklub specielt for ansatte ved region og kommune. Klubben er en del af GF Forsikring, og hos os får du forsikring for alle pengene. Ring 66 15 03 98 eller kig ind på www.gf-kommunal.dk

GF Region & Kommune
Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S
Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Ny borgmesterkandidat

I dag skal Venstre i Ringkøbing-Skjern finde deres nye spidskandidat til kommunalvalget i 2017 og dermed også den lokale favorit til at tage over efter Iver Enevoldsen som borgmester. Fem mand stiller op til posten, og partiforeningen har den seneste måned fået hele 450 nye medlemmer, som kan stemme. Bedømt ud fra personlige stemmetal ved KV13 skulle Lennart Qvist og Bent Brodersen være favoritter.

“Men man må i hvert fald sige, at den internationale presse jo har skrevet flittigt om de opstramninger, som vi har foretaget i Danmark. Så på den måde er det måske knap så relevant lige i øjeblikket at sætte annoncer i. Jeg tror, at man må sige, at det er blevet fortalt, at vi har strammet op.”
Inger Støjberg (V) ved åbent samråd i Folketingets Udlændingeudvalg den 26/1 (set i Information).

Kompetencefordeling

Tirsdag spillede Kommunernes Landsforening ud med en række forslag op til de kommende trepartsforhandlinger, og ét er der særligt fokus på. De ønsker, at der skal tages højde for flygtninges kompetencer og hvor de er efterspurgt, når de bliver fordelt rundt i landet. Den nye næstformand i KL, Jacob Bundsgaard (S), siger til Berlingske, at det i dag er for tilfældigt, hvor flygtninge placeres, men understreger, at virksomhederne samtidig skal forpligte sig til at skabe job til de flygtninge, der kommer til kommunen.

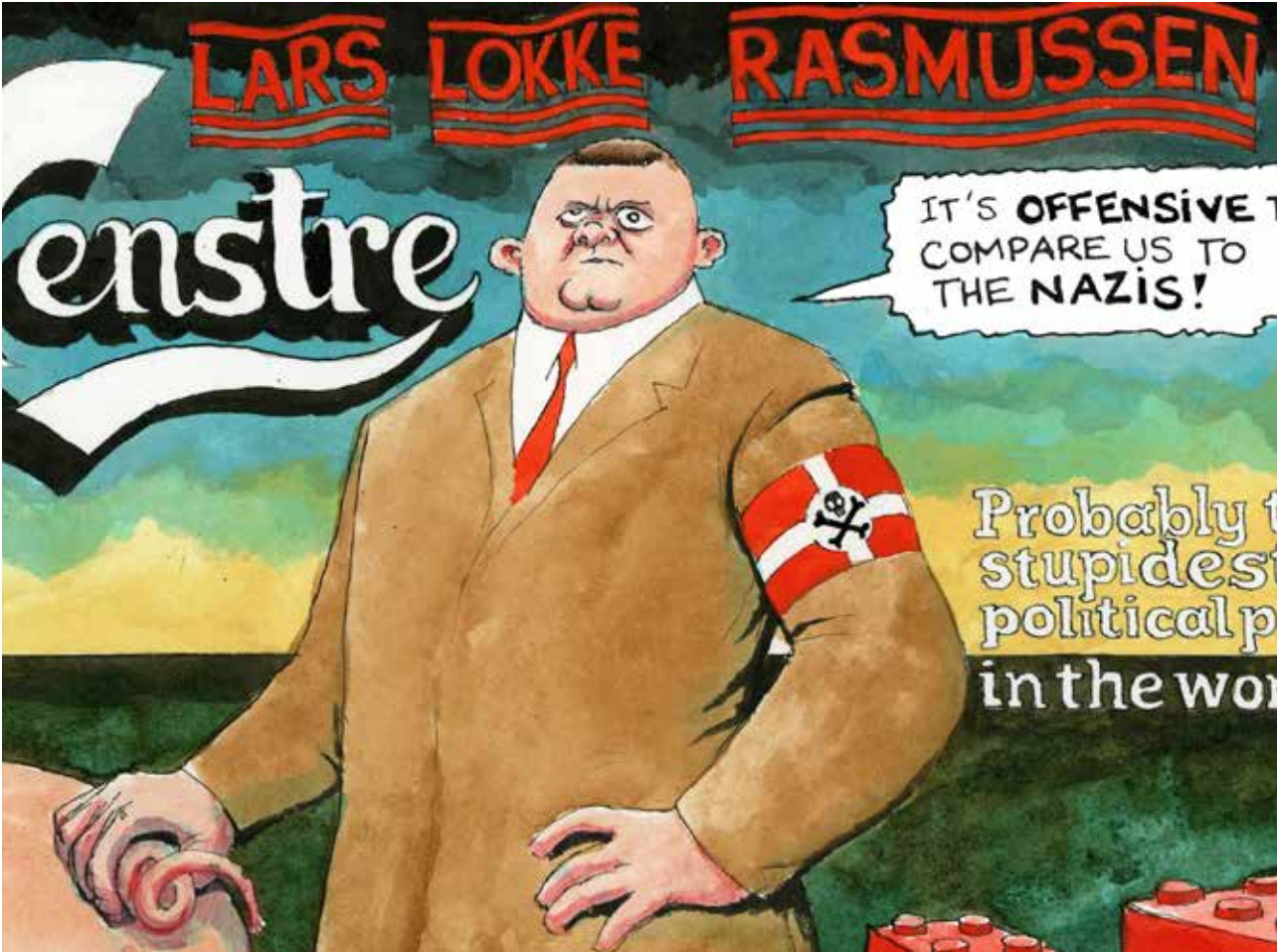
1.748.000 kroner

Var nettoformuen i en gennemsnitlig dansk husstand ved udgangen af 2014.

Kilde: Danmarks Statistik

L 87 vedtaget

”Danmarkshistoriens mest misforståede lovforslag” er blevet vedtaget i Folketinget. Tirsdag gik bølgerne højt i folketingssalen, da den omstridte ændring i udlændingeloven skulle tredjebehandles og derefter vedtages. Nyheden om loven, der blandt andet giver staten ret til at konfiskere flygtninges værdier, hvis de overstiger 10.000 kroner, og hæver ventetiden for familiesammenføring til tre år for flygtninge med midlertidig

Karikatur af Løkke. Onsdag bragte den engelske avis The Guardian en satiretegning af statsminister Lars Løkke Rasmussen. Tegningen kommer i forlængelse af regeringens seneste politik og omtalen af den verden rundt. Illustration: Steve Bell

Illustration: Steve Bell / The Guardian

beskyttelse, er gået verden rundt, og omtalen har ikke været positiv. Forslaget blev bakket op af hele blå blok samt Socialdemokraterne - med undtagelse af tre medlemmer, som erklærede sig utilfredse med partiets linje.

Hjælp til voldtægtsofre

Justitsminister Søren Pind (V) fremlagde onsdag et udspil med titlen “Respekt for voldtægtsofre”, der skal lette vilkårene for voldtægtsofre. Efter at have gennemgået voldtægtsområdet mener ministeren, at det er for svært at anmelde voldtægt, og at alt for mange sager bliver afvist. Et af tiltagene er at undervise politiet og anklagemyndigheden i at skabe rammer om afhøringen, hvor ofret får de bedste muligheder for at forklare hændelsen. Derudover skal det sikres, at politiet landet over behandler anmeldelser ens og får dem registreret korrekt.

DI vinder sag mod Aabenraa Kommune

Efter flere års tovtækkeri har Klagenævnet for Udbud nu tilkendt Dansk Industri sejren i en kamp mod Aabenraa Kommune. Det drejer sig om en sag fra 2013 om udbud af drifts- og vedligeholdelsesarbejde i Aabenraa, hvor kommunen efter egne beregninger vurderede, at de selv kunne gøre det billigere end en privat leverandør. Aabenraa Kommunes egen entreprenørgård endte derfor med opgaven. De beregninger undrede Dansk

Industri så meget, at de søgte aktindsigt i dem, men da det langt om længe lykkedes, stod det klart, at kommunen havde makuleret beregningerne. Klagenævnet for Udbud konstaterede, at kommunen har overtrådt kontrolbudsbekendtgørelsen.

Jørn Pedersen
@mayorkolding

Frank Jensen. folketinget bestemme hvor kommunerne skal spare. Skal de også bestemme hvor vi skal bruge? #dkpol #tvsyd #drtrekanten #jvdk

Kommunalt oprør

Overborgmester i København Frank Jensen (S) opfordrer landets kommuner til oprør mod regeringens sagnomspundne omprioriteringsbidrag. Med opbakning fra en samlet borgerrepræsentation kaldte han i torsdagens Politiken besparelserne for tyveri, og han nægter derfor selv at pege på, hvor kommunen skal spare de 247 millioner kroner.

» Læs side 18

Efteruddannelse om ekstremisme mangler

Med uddelingen af Satspuljemidler i januar 2015 blev der afsat millioner til at efteruddanne kommunale fagfolk i at spotte radikaliserede unge. Men en tredjedel af kommunerne er endnu ikke kommet igang.

radikalisering

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Det skortede ikke på de store ord, da fordelingen af Satspuljemidlerne for 2015-2019 blev offentliggjort i januar sidste år. 60,9 millioner kroner skulle styrke forebyggelsen af radikalisering og ekstremisme.

Posen med de mange millioner skulle gå til at oprette et landsdækkende mentor-korps, hvor kommunerne kan hente hjælp. Kommuner med særlige udfordringer skulle kunne tilkalde et nationalt udrykningsteam med medarbejdere fra Politiets Efterretnings-tjeneste (PET) og Socialstyrelsen. En national hotline var også på programmet, mens forældre og pårørende i udsatte boligområder skulle inddrages.

Desuden skulle 3.000 fagfolk i kommunerne uddannes i løbet af de efterfølgende fire år, så de kunne forstå faresignaler blandt unge.

Alligevel viser en undersø-

gelse *Kommunen* har lavet blandt 50 kommuner, at 18 af dem ikke har haft medarbejdere på efteruddannelse om radikalisering.

Det er langt fra godt nok, lyder det fra formanden for Socialrådgiverne, Majbritt Berlau.

- Det er nogle helt særlige mekanikker, der gør sig gældende ved radikalisering - ligegyldigt om det er religiøst eller politisk funderet - både når det kommer til rekruttering og fastholdelse. Derfor er det væsentligt, at de, som arbejder med det her, er uddannet ordentligt i det. I særdeleshed når man skal arbejde direkte med dem. Hvis det skal virke ordentligt i hvert fald.

Mangler erfaring

Det er ikke kun hos Socialrådgiverne, at man oplever at mangle efteruddannelse. I en medlemsundersøgelse, som Socialpædagogerne har foretaget i november angiver 53 procent af de socialpædagoger, der indenfor det seneste

”Det er nogle helt særlige mekanikker, der gør sig gældende ved radikalisering - ligegyldigt om det er religiøst eller politisk funderet - både når det kommer til rekruttering og fastholdelse. Derfor er det væsentligt, at de, som arbejder med det her, er uddannet ordentligt i det.”

Majbritt Berlau, formand for Socialrådgiverne

år har arbejdet med eller været i berøring med radikalisering, at de har oplevet mangel på efteruddannelse/opkvalificering som en barriere.

Samtidig svarer 44 procent, at de i ringe grad eller slet ikke føler sig klædt fagligt på til at håndtere problematikker relateret til radikalisering. Det skyldes blandt andet, at det ikke er alle kommuner, som har en handleplan for antiradikalisering.

Men det er heller ikke alle kommuner, som behøver at have en handleplan, lyder det

fra Venstres udlændingeordfører Marcus Knuth. Alligevel mener han, at det er vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på, om deres indsats overfor radikalisering er tilstrækkelig.

- Derfor er vi glade for at have afsat penge med satspuljerne for at opkvalificere kommunernes indsats. Det er selvfølgelig op til den enkelte kommune, om de vil gøre brug af det, men vi holder øje med, hvordan det går.

Han vil gerne se nærmere på, om det er, fordi der ikke er nok midler i kommunerne, at

der er flere steder, hvor man ikke har haft medarbejdere på efteruddannelse, eller om det er et andet sted, skoer trykker.

Efteruddannelsen på vej

Indsatsen, der skal sørge for, at satspuljemidlerne bliver omdannet til blandt andet efteruddannelse, ligger hos Styrelsen for International Rekruttering og Integration - i daglig tale Siri.

Her sidder specialkonsulent indenfor ekstremisme og radikalisering Stine Strohbach med netop det projekt, som skal sikre, at relevante fagfolk bliver opkvalificeret. Hun har svært ved at forstå, at så mange kommuner ikke mener, de har personale, som har været på efteruddannelse, for allerede under et år efter fordelingen af midler har 1.500 fagfolk været på kursus i herunder medarbejdere fra SSP, gadeplan, klubber, UU-vejledere, de sikrede institutioner med videre.

Hun fortæller desuden, at Styrelsen og PET siden 2009 løbende har afholdt kurser for alle landets infohuse, som håndterer ekstremismesager. Alle landets politikredse har et infohus, hvor kredsens kommuner er repræsenteret.

- Jeg vil mene, at der burde være mindst en medarbejder i hver kommune, som er opkvalificeret af os og derfor har viden om forebyggelse af radikalisering. Nogle kommuner har selvfølgelig større problemer end andre og har derfor større fokus på det.

Måske de i mindre kommuner ikke har været lige så systematisk til at give informationen videre til en bred skare af medarbejdere, så alle er klar over, at der er et sted, de kan gå hen.

- Så alle kommuner burde vide, at der med infohusstrukturen sidder nogen i deres egen politikreds, som ved noget om det her og kan hjælpe dem videre, hvis de ikke selv har de rigtige kompetencer.

Flere værktøjer, tak!

Hos Socialpædagogerne er formand Benny Andersen glad for at høre, at der rent faktisk sker noget på området. Men han insisterer samtidig på, at der fortsat er brug for klare handleplaner og konkrete værktøjer, fagforeningens medlemmer kan forholde sig til.

- Der er brug for, at man de steder, man oftest er i kontakt med unge, som er i risikogruppen, skal have nogle systemer, så man har en systematisk måde at arbejde med det.

Derfor er han også glad for, at det er Siri, der står for efteruddannelsen af de 3.000 fagfolk:

- Det tror jeg er den helt rigtige måde at arbejde med det på i stedet for at overlade det til 98 vidt forskellige kommuner.

» Læs side 10-11: ”Mange kommuner er stadig uden antiradikaliseringssplan”

leder

Frugten af egen avl

Da kaprede fly 11. september 2001 fløj ind i World Trade Center i New York, var de færreste i tvivl om, at verden var forandret for bestandig. Her næsten 15 år senere er krige blevet udkæmpet i store dele af Mellemøsten. Danske soldater har mistet livet i krige langt fra Danmarks grænser, og mange troede vel, at efterdønningerne fra terrorangrebet på New York var slut for Danmarks vedkommende, da vores tropper blev hevet ud af først Irak og siden Afghanistan.

Tilbage var kun retslige efterspil, afsløringer af dunkle hændelser i krigszonen og hyldest til veteranerne.

Men selvom den krig, som i 2001 startede på vestlig jord, hurtigt blev flyttet til Mellemøsten, forlod den aldrig rigtig Vesten. Vi så det i London i 2005, ligesom vi så det, da en amerikansk statsborger ville halshugge medlemmer af ledelsen i JP/Politikens Hus. Vi så det senest med det voldsomme angreb på spillestedet Bataclan samt rundtom i Paris i november.

Alle angreb begået af personer, som kommer fra Vesten og som undervejs mod voksenlivet fik oparbejdet et indædt had til den verden, de selv er vokset op i.

Fra vores egen baghave

Det er dem, de i USA kalder home grown terrorists. Altså terrorister fostret i egen baghave.

Den dag, flyene ramte, havde de fleste måske allerede en idé om, at verden aldrig blev den samme igen. Men ingen kunne vel have forudset, at flere terroraktioner sidenhen ville blive planlagt i Stoke Newington i London eller Sint-Jans-Molenbeek i Bruxelles.

Eller ville de?

I 1985 blev Danmark ramt af det første terrorangreb i nyere tid. Synagogen og det amerikanske luftfartsselskab, Northwest Orient Airlines, blev bombet. 32 blev såret. Bag det stod gerningsmænd fra Islamisk Jihad - svenske statsborgere fra Uppsala, der ville ramme israelske og amerikanske interesser for at understrege deres had til staten Israel.

I 1977 blev Vesttysklans øverste anklager og to ledsagere slår ihjel på vej til retten. Det var et af mange angreb, som den tyske terrororganisation Rote Armee Fraktion - en venstreorienteret gruppe med tætte bånd til kampen om Palæstina - begik.

Bombningen af World Trade Center i 1993 blev orkestreret af en ung pakistansk mand, som havde studeret i Wales og Oxford.

Brumbasser kan flyve

Så da krigen mod terror startede, var det ikke nyt, at terrorangreb mod vestlige mål blev begået af personer, som har en nær tilknytning til Vesten. Det er til gengæld nyt, at kommunerne, politiet og PET har skabt en så

”Spørger man hos dem, som arbejder direkte med de unge, kan det øgede fokus også være med til at radikaliserer flere. Det slutter de ud fra devisen, at hvis man fortæller en brumbasse, at den kan flyve, så kan den det også.”

omfattende indsats for at opspore radikaliserede unge.

Det er også nyt, at der er så omfattende en nyhedsdækning af terrorangreb. Vi kommer langt tættere på gerningsmændene end tidligere. Bevidstheden om, at gerningsmændene netop er opvokset i vores egen baghave, er langt større i befolkningen i dag end tidligere. Og politikerne er ikke sene til at gribe bolden og understrege, at vi har udfordringer på

dansk jord, som er en del af den krig, der foregår i Mellemøsten.

Og med det in mente kan det være nemt at se radikaliserede unge alle steder. Men spørger man hos dem, som arbejder direkte med de unge, kan det øgede fokus også være med til at radikaliserer flere. Det slutter de ud fra devisen, at hvis man fortæller en brumbasse, den kan flyve, så kan den det også, og hvis man får den overbevist om, at det ikke kan lade sig gøre, så kan den heller ikke.

Når man arbejder med unge som radikaliserede, uden at de endnu er i farezonen for at vende demokratiet ryggen, risikerer man på samme måde at skubbe dem endnu længere henimod en radikalisering.

Netop derfor er det også vigtigt, at man med de antiradikaliseringssplaner, der ligger klar i mange kommuner, bygger ovenpå de eksisterende planer for udsatte børn og unge. Er det her i virkeligheden et ungt bandemedlem, som skal have hjælp til at komme ud af kriminalitet, eller er det en radikaliseret mulig terrorist?

Selvom forskning viser, at der ikke er langt fra det ene til det andet, viser forskningen også, at det er vigtigt at møde de unge med dialog fremfor kassetænkning.

- Redaktionen

Flygtninge kan blive kommunal gevinst

De mange flygtninge ude i kommunerne bliver oftest omtalt som en kattepine og en dyr fornøjelse. Men ifølge to eksperter kan de måske blive en gevinst og løsningen på arbejdskraftmangel i fremtiden. KL afviser tanken.

o gevinst

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

De mange tusinde flygtninge kan blive en gevinst for samfundet og en redning for nogle kommuner. Den sætning hører man oftest med modsat fortegn, og især KL kalder på flere midler, hvis ikke integrationsopgaven skal koste på velfærden. Men træder man et skridt tilbage og skuer længere frem, så kan man godt komme frem til en anden konklusion.

Op til Kommunaløkonomisk Forum i januar angreb formanden for KL, Martin Damm (V), finansminister

Claus Hjort Frederiksen (V) for ikke at overholde den aftalte deadline for gennemgangen af kommunernes udgifter til flygtninge. Martin Damm oplevede hurtigt megen sympati og støtte i Folketinget, men forskningschef på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Roger Buch, lader sig ikke rive med. Han mener nemlig, at KL overspiller sine kort, når de får det til at fremstå, som om kommunerne står med den store regning.

- Ja, de har udgifter, og der er tidsforskydning mellem udgifterne og pengene til at dække det. Men tæller man det hele med, så betaler sta-

ten omkring 90 procent af alle udgifterne til flygtningestrømmen, siger han og forklarer, hvorfor han rent faktisk mener, at kommunernes regnestykke kan ende positivt:

- Der bliver omsætning i lokale butikker, og der bliver skabt nye arbejdspladser. Det er en saltvandsindsprøjtning i nogle kommuner, som staten betaler cirka 75 procent af i det treårige integrationsprogram, og regner man i bund, kan det godt ende i plus flere steder, siger Roger Buch.

Mangel på arbejdskraft

Med de nye arbejdspladser mener Roger Buch, at der skal ansættes folk i kommunalt regi til at hjælpe kommunens flygtninge. Men derudover peger han også på, at der i øjeblikket er jobfremgang i store faggrupper, mens ledigheden samlet set falder. En rapport fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) tilbage i oktober 2015 fastslog, at de forventer en jobfremgang på 26.000 alene i 2016 i de tre private hovederhverv: bygge- og anlægsbranchen, industrien og privat service.

Forfatteren til rapporten, Erik Bjørsted, cheføkonom

”Det er en saltvandsindsprøjtning i nogle kommuner, som staten betaler cirka 75 procent af i det treårige integrationsprogram, og regner man i bund, kan det godt ende i plus flere steder.”

Roger Buch, forskningschef, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole

hos AE, forudser samtidig, at der om nogle år vil være et paradoksproblem omkring efterspørgslen fra arbejdsmarkedet og uddannelsesniveauet hos arbejdstagerne. Der er for mange ufaglærte og for få med korte og mellemlange videregående uddannelser.

- Det er et problem, der stille og roligt vil vokse sig større, og det er også et problem, der ikke er så let at løse hurtigt, for det tager nogen tid, før vi får uddannet de næste generationer af unge til arbejdsmarkedet, siger Erik Bjørsted.

Der er altså stor sandsynlighed for, at der om 3-4 år vil mangle arbejdskraft i de store erhverv, og her mener Roger Buch, at flygtningene kan være med til at afhjælpe pro-

blemet - især i kommuner, der oplever affolkning. Han minder om, at vi endte i en lignende - omend lidt mere ekstrem - situation lige før krisen.

- I mange brancher rundt om i landet skreg man på arbejdskraft. Det kan vi stå i igen. Og så bliver flygtninge en løsning i stedet for et problem ude i kommunerne, siger Roger Buch.

KL: Behov for bedre indsats

Erik Bjørsted tror også, at flygtningene kan være en del af løsningen på den fremtidige arbejdskraftmangel, men han er ikke lige så skråsikker som Roger Buch. Det afhænger i høj grad af, hvor mange traumer de har med i bagagen, og om deres kompeten-

cer bliver afklaret, og så kræver det en langt bedre integrationsproces. Og redskaberne til en bedre integration på arbejdsmarkedet er der.

- Men ikke desto mindre bliver de ikke særlig ofte henvist til de her instrumenter på trods af, at det er dem, der virker bedst. Så det kræver også, at vi forbedrer vores indsats, siger Erik Bjørsted.

Roger Buch og Erik Bjørsted er enige om, at det kan blive en økonomisk gevinst for kommunerne, hvis det lykkes at matche flygtninge med manglen på arbejdskraft - og de positive vinde i økonomien fortsætter. Men den køber formanden for KL, Martin Damm, ikke. Han er enig i, at det selvfølgelig vil være godt for samfundet, hvis de kommer i arbejde. Men han mener ikke, at det vil give kommunerne en særlig gevinst, for det vil bare blive modregnet i bloktilskuddet.

- Hele kommunernes økonomi er styret af, hvad staten siger der må bruges af penge. Og så er det ligegyldigt, om vi havde 100 milliarder derudover - vi måtte ikke bruge dem, siger han.

Der vil i fremtiden mangle faglært arbejdskraft og folk med korte og mellemlange uddannelser. Med den rette integration kan flygtninge udfylde det hul og måske blive en gevinst for kommunerne.

Foto: Cicilie S. Andersen / Polfoto

Bruger du penge i raketfart? Så er løsningen Aktiv Livscyklusstyring.

VVS

Ventilation

Køling

En effektiv optimering af energiforbruget i hele livscyklussen er yderst relevant for alle bygninger og industrielle processer. Caverion kan både hjælpe dig med at spare penge og redde vores fælles klode... Ja, sågar måske hele galaksen! Få flere oplysninger på caverion.dk/Csaga

#Csaga

Caverion
Life Cycle Solutions for Buildings and Industries

Hjort: Lempelser skal skaffe penge til flygtninge

Regeringens eftersyn af økonomien på integrationsområdet er på trapperne. Men selvom det skulle vise sig, at der mangler penge til kommunerne, slog finansministeren igen i sidste uge fast, at de ikke får flere midler end aftalt. I stedet skal integrationsindsatsen gøres billigere.

o penge

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det bliver kommunerne selv, der skal levere svaret på, hvordan den øgede flygtningestrøm skal finansieres lokalt.

Ved et samråd onsdag slog finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) endnu en gang fast, at regeringen kun åbner op for at lempe regler,

men ikke for at sende flere penge til kommunerne, når de senere på måneden mødes med KL for at drøfte flygtningesituationen. Dog var al snak om jammer og klynk fra kommunerne pakket væk.

- Regeringen anerkender, at det vil stille krav om både prioritering og effektivisering i kommunerne. Derfor har vi også gjort det klart, at vi ønsker en dialog med kommunerne om, hvordan vi kan gøre integrationsindsatsen bedre og billigere med konkrete og betydelige lempelser af deres integrationsopgaver blandt andet med afsæt i kommunernes egne forslag, sagde finansministeren indledende, hvorefter han selv lagde op til, hvad der konkret kan tænkes at blive rykket på.

Det gælder for eksempel kravene til helbredsundersøgelser, modtageklasser og boligplacering.

Finansministeren foreslår at lempe på eksempelvis krav til helbredsundersøgelser, modtageklasser og boligplacering for at gøre integrationsindsatsen billigere.

Foto: Philip Davali/POLFOTO

”Jeg kan forstå, at svaret er givet på forhånd: Der kommer ikke flere penge, uanset hvad man siger. Og jeg kan da godt være bekymret for, at det vil føre til de voldsomme besparelser rundt om i kommunerne, som flere borgmestre allerede har sagt de er i gang med at gennemføre.”

Socialdemokraternes finansordfører Benny Engelbrecht (S)

Tvivel om KL-tal

Ifølge KL's beregninger vil der blive brug for flere milliarder ekstra kroner, hvis kommunerne skal kunne løfte den integrationsopgave, der er opstået på baggrund af flygtningestrømmen. Derfor mener Socialdemokraternes finansordfører Benny Engelbrecht, at det lyder bekymrende, hvis man kun vil finde finansiering ved at spare på indsatsen.

- Jeg kan forstå, at svaret er givet på forhånd: Der kommer ikke flere penge, uanset hvad man siger. Og jeg kan da godt være bekymret for, at det vil føre til de voldsomme besparelser rundt om i kommunerne, som flere borgmestre allerede har sagt de er i gang med at gennemføre, sagde han ved samrådet.

Finansminister Claus Hjort Frederiksen virkede dog ikke til at være påvirket af KL's

regnestykke, som han gav udtryk for ikke at have set igennem. Alligevel såede han tvivl om, hvorvidt KL havde regnet rigtigt, når de angav, at der kommer 60.000 flygtninge i 2016.

- De 60.000 er summen af nytillkomne siden 2013 udover et såkaldt normalniveau på 6.000. Det virker altså besynderligt at fremlægge en historisk opgørelse tilbage til 2013 som en del af en helt

ny situation, der er opstået, sagde han og karakteriserede regnestykket som en tilsnigelse.

Ingen von And

Inden længe vil embedsmændene i regeringens finansieringsudvalg fremlægge deres regnestykke over, i hvilket omfang statens tilskud dækker kommunerne ind økonomisk på integrationsområdet. Men selv hvis det også skulle vise manglende finansiering, bliver der altså ikke slækket på det aftalte loft over kommunale serviceudgifter i 2016.

- Det er ikke sådan, at jeg som finansminister sidder på en Joakim von And-penge-tank, der kan deles ud af. Hele den offentlige sektor i Danmark er under pres, lød begrundelsen fra Claus Hjort.

Dog var han meget positiv overfor KL's udspil til at gøre integrationsindsatsen mere jobrettet.

- Jeg fornemmer, at der er bred enighed om, at en tre-årig integrationsfase er for lang. Og at der skal ske en meget hurtigere overgang til et job. Personligt synes jeg også, at man hellere skulle satse på turbodansk i de allerførste måneder, når man som asylsøger er overgået til kommunerne, fortalte ministeren.

Godt begyndt er halvt fuldendt – eller er det?

strategi

Maria Steno er kommunikationsrådgiver og partner i Geelmuyden Kiese og kommunalpolitiker (Lokallisten) i Rudersdal.

Det er kun lidt over to år siden, vi stod med kolde tæer og glitrende flyers på stationer, bytorve og ved kommunale institutioner. Da valget var vel overstået, røg vores sidste flyers på genbrugspladsen, og det er helt sikkert, at de borgere, som fik stukket en flyer i hånden, for længst har smidt vores valgløfter ud - dem bliver vi som kommunalpolitikere kun sjældent holdt personligt op på. Medierne bevågenhed overfor vores valgløfter er også langt fra den samme for os som for vores kolleger på Christiansborg. Derfor bliver det langt henad vejen op til os selv at gøre status over de personlige valgløfter og de mål, som vi gik til valg på.

Vores politiske troværdighed er på spil

Det skriver jeg, fordi borgerne og dermed vores vælgere forventer, at politikerne arbejder med udgangspunkt i de temaer, de gik til valg på. Den store løftebrudsdebat efter forrige folketingsvalg viser med al tydelighed, at hvis ikke politikerne følger og forfølger deres egne valgløfter, ja, så mister vælgerne tilliden. Og lige nu er borgernes tillid til politikerne rekordlav, særlig til folketingspolitikere. En måling fra Altinget i 2014 viser, at kun en tredjedel af befolkningen har tillid til folketingspolitikere, mens omkring halvdelen har tillid til

kommunalpolitikere. En forskel, som hurtigt fik KL til stolt at sende en pressemeddelelse på gaden, men ærlig talt er det efter min mening ikke noget at prale af, for det betyder rent faktisk, at op imod halvdelen ikke havde tillid til os kommunalpolitikere.

Denne undersøgelse er små to år gammel. Siden har flere undersøgelser vist, at tilliden til Folketingets politikere er i frit fald. Min vurdering er, at politikerleden har bidt sig fast, og at landspolitikere vil tage kommunalpolitikere med sig i faldet. Vi vil i stigende grad også mærke politikerleden på egen krop på sociale medier og særlig, når vi igen bringer os i skudlinjen op til valget i efteråret 2017. Det bliver sikkert ikke rart for os personligt, men hvad værre er, så kan politikerleden underminere opbakningen til demokratiet og det kommunale fællesskab. Derfor skal vi tage det alvorligt lokalt og ikke kun skyde mod kollegerne på Christiansborg. Så min opfordring

Tre gode råd halvvejs i valgperioden

► **Tag dig tid** til at stoppe op og gøre status ovenpå valgperioden og dine valgløfter.

► **Prioriter din tid** frem mod næste valg. Sats på få konkrete og synlige sejre, der tydeligt viser, hvilken retning du ønsker for kommunen eller dit interesseområde - enten konkrete beslutninger eller dagsordener, hvor du får markeret standpunktet tydeligt i offentligheden.

► **Overvej allerede nu**, hvad den røde tråd er for din og partiets indsats og det, I vil arbejde videre med efter næste valg.

”Mit spørgsmål til dig er derfor, om den vej, du ønsker for din kommune, er ligeså tydelig som Støjbergs holdning til asylsøgere?”

lyder, at vi skal se mere kritisk på vores egne indsatser og de valgløfter og temaer, vi præsenterede for borgerne - eller vælgerne - for to år siden. Kan borgerne se, hvilken vej vi bevæger os - også selvom valgløfterne sjældent i et demokrati kan blive implementeret én til én?

Hvor er du på vej hen?

Lad mig konkretisere, hvad jeg mener, med et eksempel fra Christiansborg: Lars Løkke Rasmussen lovede straks-opbremsning på asylområdet. Vi kan grine (eller græde) over det og konstatere, at det valgløfte har han så absolut ikke leveret på. Men vi kan også konstatere, at ingen vælgere kan være i tvivl om, at det er et løfte, som regeringen i det mindste forfølger og forsøger at implementere. Støjberg er om nogen blevet billedet på en minister og en regering, der forfølger et valgløfte med alt, hvad det indebærer af annoncer i Libanon, konfiskering af smykker og frysende asylsøgere i teltlejre. Vi kan se, hvilken vej regeringen ønsker at gå, også selvom flygtningestrømmene har sat Danmark og regeringen under pres. Og selvom vi ikke kan se det i meningsmålingerne endnu, bør den konsekvente opfølgning på valgløfterne på sigt øge

tilliden til Lars Løkke Rasmussen og regeringens øvrige politikere.

Mit spørgsmål til dig er derfor, om den vej, du ønsker for din kommune, er lige så tydelig som Støjbergs holdning til asylsøgere? Hvilke skridt har du taget de sidste to år for at bevæge kommunen i den retning, du ønsker? Og hvis du ikke er lykkedes med at løfte egne mærkesager og implementere dem én til én, er du så god nok til at gøre borgerne og dermed vælgerne opmærksomme på de kampe, du kæmper for at levere på dine valgløfter?

Ikke forklares, ikke forsvares

Tænk i den forbindelse på Michael Kristiansens gamle husråd, da han var spindoktor for Anders Fogh: ”Hvis det ikke kan forklares, kan det ikke forsvares.” Og oversat det til den dialog, du har med borgerne både i dag og om to år, når du igen står med kolde tæer og flyers. Min erfaring er, at borgerne ofte stiller to enkle spørgsmål, når de tager sig tid til dialogen foran supermarkedet: ”Hvad vil du? Og hvilken forskel har du gjort i sidste valgperiode?”

Det er kort sagt det, politik handler om. Nu er vi halvvejs i valgperioden. Det er en anledning til at stoppe op og få et klart svar på netop de to spørgsmål. Det er vigtigt - ikke kun fordi vi gerne vil have vores politik gennemført, eller fordi vi gerne vil genvælgles, men ikke mindst, fordi vi sammen har en stor opgave i at genskabe tilliden til politikerne.

God arbejdslyst!

» **Kommenter klummen på www.kommunen.dk**

OFFENTLIGE KUNDER

10%

Opretter du en Proff Service Erhvervskonto får du som offentlig kunde fast 10% rabat på alle vores varer - også avistilbud.
Hør mere i Proff Service afdelingen eller Kundeservice.

BAUHAUS
PROFF
SERVICE

Strakskonto

Få dit første køb registreret på kontoen med det samme.

Flere kontokort

Vi opretter kontokort til alle dine medarbejdere, så du kan se hvem der har handlet.

Sagsregistrering

Få byggesagsnavne og/eller rekvisitionsnumre på dine fakturaer.

Online kontoadgang

Du har altid online adgang til dine tilbud, fakturaer, kontoudtog m.v. på bauhausproffservice.dk

Udsendelse af tilbud og fakturaer

Fakturaer og kreditnotaer sendes pr. e-mail eller EAN-nr. Tilbud og kontoudtog pr. email

Konto med kredit

Alle offentlige kunder er forhåndsgodkendt til at få en kreditordning.

Fast rabat

Opretter du en Proff Service Erhvervskonto får du som offentlig kunde fast 10% rabat på alle vores varer - også avistilbud.
Hør mere i Proff Service afdelingen eller Kundeservice.

Betalingsbetingelser

Vi tilbyder dig gode betalingsbetingelser med løbende måned + 30 dage.

Bestillingsservice

Vi modtager gerne bestillinger til afhentning og levering pr. telefon og e-mail.

24 timers tilbudsservice

Har du travlt, sørger vi for at fremsende tilbud inden for 24 timer.

Levering der passer dig

Få dine varer leveret, når det passer dig – både med varebil, last- og kranvogn.

Returret

Du har ubegrænset returret. Gælder alle lagerførte varer, der returneres i ubeskadiget salgsbar stand.

Branchens bedste åbningstider

Varehuse med Drive-In holder åbent alle hverdage fra kl. 7:00 til 20:00 (Tilst åbner kl. 9:00).
Varehuse uden Drive-In fra kl. 9:00 til 20:00.
Lørdag og søndag fra kl. 9:00 til 18:00.

CLICK & COLLECT

Bestil din vare på bauhaus.dk
Ingen leveringsomkostninger.

Afhent varen i det varehus, der passer dig.

3 timer efter at du har afgivet din bestilling kan varen afhentes i varehuset.

Varen hentes og betales i Kundeservice.

Opretter du en Proff Service Erhvervskonto får du som offentlig kunde fast 10% rabat på alle vores varer - også avistilbud.
Hør mere i Proff Service afdelingen eller Kundeservice.

Hvordan skal vi konkurrere i fremtiden?

Den danske velfærdsstat er et solidt fundament i den globale konkurrence, men der er behov for højere ambitioner, nye løsninger og øget politisk lederskab, mener ekspertgruppe bag ny rapport.

o eksperimenter

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Det røde gulvtæppe var rullet ud i Operaen. Champagneglassene klirrede, operasangerne kvidrede, og 1500 fremmødte djøffere i deres fineste tøj krammede, småsludrede og grinede, da forvaltningens elite holdt nytårskur. Der var indlagt pauser i programmet til håndtryk og hvidvin, så man kunne blive netværkshøj, som Djøfs chef for netværk Lars Brittain kaldte det, da han fra scenen opfordrede til ikke blot at bruge tiden på at tale med kolleger og gamle studiekammerater. På alle måder var der lagt op til en faglig fætterkusine-fest med embedsmandseliten. Men da stroferne fra Wagners arie 'Dich, teure Halle' klingede af, sænkede alvoren sig over det festlige selskab i Operaen. Danmarks fremtid var på dagsordenen.

- Den danske model er en ualmindelig og overset succes, der har sendt Danmark i top trods tung løn og høj skat, men spillereglerne ændres i et globalt krydspres, og spørgsmålet er, om vi har erkendt udfordringerne og behovet for omstilling, indledte Djøfs formand, Lisa Herold Ferbing, henvendt mod salen, der rummede en stor del af de forvaltnings-

folk, der til daglig bærer det praktiske ansvar for at svare på, hvordan Danmarks konkurrencemodell skal se ud i fremtiden. Og konkurrence kommer vi ikke udenom, men den skal ikke nødvendigvis diktere en specifik retning og udvikling i samfundet.

- Vi kan selv vælge, hvilket samfund vi vil give videre til den næste generation. Det har vi ikke været gode nok til at udnytte, og debatten om det har vi forsømt, lød det fra djøfkendissen, tidligere departementschef Anders Eldrup.

Fra velfærd til velstand

Bagtæppet for debatten i Operaen, der i dagens anledning blev oplyst af både diasshow og livestreaming, er den rapport, som en gruppe på 25 eksperter, forskere og repræsentanter for den danske samfundsmodel i samarbejde med Mandag Morgen har udarbejdet. Under overskriften 'Fra velfærdsstat til velstandsstat' forsøger den at gøre op med en politisk diskurs, hvor velfærd er noget, man kan investere overskuddet i, når arbejdsmarkedets vækst har tjent penge hjem til staten. Den tænkning underkender velfærdens betydning, mener eksperterne, for velfærd og væksten er hinandens forudsætninger.

- En offentlig sektor med

kompetente medarbejdere, der ikke misbruger ressourcerne, men løser de rigtige opgaver, er en af de allervæsentligste forudsætninger for konkurrencedygtigheden, uddyber Ove Kaj Pedersen, professor i komparativ politik ved CBS. Derfor er der behov for en ny dansk konkurrencemodell, der anerkender velfærdens betydning og fokuserer på mere end bare vækst i BNP. Det er den vision, ekspertgruppen kalder velstandsstaten.

I modellen, der præsenteres i en 100 sider lang rapport, er velfærdens udgangspunktet for at skabe velstand, der måles på flere bundlinjer end bare vækst. De kollektive løsninger og den offentlige sektor skal altså være grundlaget for Danmarks konkurrenceevne i et internationalt perspektiv. Der er brug for nye løsninger, men først og fremmest er der brug for en diskussion om udviklingen af den danske konkurrencemodell, lyder konklusionen.

- Problemet med ethvert projekt, der sejrer, er, at det på sigt bliver konservativt. Vi har syv socialdemokratier i Danmark, der alle kæmper for velfærd, men de gør det allesammen på en måde, hvor man skal vælge mellem vækst og velfærd. Men velfærd styrker konkurrenceevnen, så man faktisk kan få mere af begge dele, siger vel-

”Vi har syv socialdemokratier i Danmark, der alle kæmper for velfærd, men de gør det allesammen på en måde, hvor man skal vælge mellem vækst og velfærd. Men velfærd styrker konkurrenceevnen, så man faktisk kan få mere af begge dele.”

Martin Møller Boje Rasmussen. Velstandsgruppens frontmand og forskningschef ved Mandag Morgen

standsgruppens frontmand og forskningschef ved Mandag Morgen, Martin Møller Boje Rasmussen.

Visionen om velstandsstaten er en viderebygning på Ove Kaj Pedersens tanker om konkurrencestaten snarere

end et opgør med den, men fokuset på konkurrence er væk, for det har haft uheldige konsekvenser, erkender han.

- Der er en dominans af økonomisk tilgang til den politiske debat i Danmark, som man finder i meget få

andre lande. Økonomismen har domineret siden 1980'erne og i stigende grad frem til i dag. Det er forklaringen på, at politikerne ender i den faldgrube, det er ikke at give visioner, siger Ove Kaj Pedersen, der suppleres af Martin Møller Boje Rasmussen.

- Vi har gjort økonomistyringen til et mål i sig selv, og vi har fuldstændig tabt blikket for formålet med den stramme økonomistyring, siger han.

Hvad kæmper vi for?

Med et entydigt fokus på den danske økonomi og konkurrenceevne mister velfærds-

En væsentlig forudsætning for konkurrencedygtigheden er en offentlig sektor med kompetente medarbejdere, der ikke misbruger ressourcerne, mener Ove Kaj Pedersen, professor i komparativ politik ved CBS.

Foto: DJØF

samfundet sin berettigelse hos befolkningen, der ender som fodsoldater i konkurrencestaten, som psykolog og formand for Dansk Psykolog Forening Eva Secher Mathiasen tidligere har udtrykt det. Og det nytter ikke noget med alle reformerne, hvis slutproduktet ikke er mere end forbedret konkurrenceevne.

- Politikerne fortæller os hele tiden, at vi ikke er dygtige nok, at vi er for slappe, for langsomme, for dyre og ikke arbejder og producerer nok, og at de derfor laver nogle reformer, så vi kommer til at træffe nogle mere fornuftige beslutninger for vores liv. I den retorik tjener vi som bor-

“Problemerne er så komplekse, at de kalder på nye hybridformer mellem virksomheder, frivillige og den offentlige sektor. Tiden kalder på, at vi eksperimenterer, slipper den offentlige sektor fri og skalerer de gode ideer op.”

Uffe Elbæk (ALT), partiformand

gere ikke andet formål end at være fodsoldater i kampen for at klare os, siger hun og efterlyser fokus på det gode liv som målet for samfundets udvikling. Det, at vi trives og har det godt, er et fuldstændig afgørende konkurrenceparameter, mener hun.

- Vi bliver ved med at producere aftagere til velfærdsstatens ydelser: langtidssygemeldte, mennesker med stress og depressioner og børn, vi helt fra små ser udvikle sig til dem, der bliver aftagere af ydelserne. Så udover at det er væsentligt, at

vi har det godt, så kan det faktisk også betale sig, siger hun.

Lederskab efterlyses

Berettigelsen for vores samfundsmodel kan kun forankres i øget politisk lederskab. Og politikerne har forsømt at komme med visioner og italesætte håbet for velfærdsstatens fremtid, mener Ove Kaj Pedersen.

- Debatten om fremtiden er druknet i debatten om fortiden, der er alt for megen nostalgi og tilbageskuen, siger han. Og debatten er afgørende nu i en tid, hvor velfærdsstaten synes mere skrøbelig og truet end i lang tid.

- Vores ydre rammer forandrer sig fra time til time - derfor skal vi lave nogle ting om, og det er faktisk en fordel at være et lille land, når man skal skabe forandringer, siger et andet af velstandsgruppens medlemmer, professor og leder af Sustainability Science Centre, Katherine Richardson.

En af de ting, både politikerne og embedsmænd kan gøre bedre, er at fokusere på videnskab og veldokumenterede tiltag.

- Vi kan understøtte statens rolle til at skabe velstand meget bedre med den viden, vi allerede har, men det kræver lederskab til at holde op

med at gøre det, vi ved ikke virker, og til at satse på det, vi ved virker, siger Agi Csonka, direktør i SFI, men også det kræver et øget politisk lederskab.

- Politikerne og forvaltningen skal turde flytte pengene og investere der, hvor det gør en forskel, siger Agi Csonka og understreger, at der allerede er kommuner, der forsøger sig med eksempelvis tidlig indsats for udsatte børn, men at prioriteringen af tiltag, som man ikke ser frugterne af før om mange år, kræver mod af politikerne.

Ledelsesmæssigt er der behov for at fokusere mere på motivation og på at fremhæve de overordnede mål, man kæmper for på samfundets vegne, mener professor i public management på CBS Lene Holm Pedersen.

- Det er ikke altid tydeligt for offentligt ansatte, at det, de foretager sig, faktisk også gør noget godt for andre og samfundet. Medarbejderne oplever, at de bruger tid på bureaukrati, eller at de styres på en måde, der ikke gør det muligt for dem at bruge deres kompetencer. En styring, der indrettes og formidles, så den opleves som understøttende af de offentligt ansatte, vil kunne skabe mere velstand, siger hun.

Mod til eksperimenter

Kritikken af det manglende politiske mod til visioner og nye løsninger genkender Alternativets formand Uffe Elbæk. På Christiansborg er et af de største problemer, at det handler om, hvem der er bedst til at administrere det velfærdssamfund, vi kender, erkender han. Det er en meget defensiv tilgang, som ikke svarer på de store nye udfordringer, som samfundet står overfor med klima, flygtninge og job, der forsvinder. Der er brug for mere nysgerrighed, mener han, der om nogen har forsøgt at sætte spørgsmålstegn ved 'plejer' i forhold til både politiske løsninger og debatkultur.

- Vi er allesammen udfordrede på vores evne til at forestille os, at ting rent faktisk kan se anderledes ud, siger han og opfordrer til, at vi sætter som mål for en ny samfundsmodel, at Danmark skal være det bedste land for verden i stedet for det bedste land i verden. Det kræver nye løsninger og nye samarbejder.

- Problemerne er så komplekse, at de kalder på nye hybridformer mellem virksomheder, frivillige og den offentlige sektor. Tiden kalder på, at vi eksperimenterer, slipper den offentlige sektor fri og skalerer de gode ideer op, siger Uffe Elbæk, og den pointe får opbakning fra Velstandsgruppen.

- Der ligger helt klart et potentiale i at gå meget mere offensivt, langsigtet og helhjertet ind i udfordringerne omkring offentlig-privat samarbejde, siger Martin Møller Boje Rasmussen fra Mandag Morgen. ●

Kommunen
undersøger

Mange kommuner er stadig uden antiradikaliseringsplan

Når mere end halvdelen af kommunerne ingen antiradikaliseringsplan har, koster det på fagligheden, lyder det fra Socialpædagogerne. Men der er vigtigere indsatser end en plan i alle kommuner, siger forskere og PET.

◉ ekstremisme

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

I USA er Valentinsdag forbundet med blomster, chokolade og fejring af kærlighed tilsat sukkersød amerikansk romantik, som man kender det fra Hollywood. Men 14. februar 2015 var det ikke den lyserøde højtid, som fyldte mediebilledet i Danmark. I stedet trak den unge Omar El-Hussein overskrifter verden over, efter han havde åbnet

ild mod kulturhuset Krudttønden på Østerbro i København og senere mod synagogen i Indre By.

Allerede i 2010 blev Københavns Kommune gjort opmærksom på den på det tidspunkt 17-årige El-Husseins kriminelle løbebane. Man vurderede dog, at der ikke var behov for mere end en screening. På bare fire måneder i 2014 lavede Kriminalforsorgen tre indberetninger om, at El-Hussein var på vej mod radikalisering, men der

”Det er klart, at selvom målet for terror måske ikke er her hos, så er det måske her, familierne er bosiddende; derfor skal vi også ligesom andre kommuner være opmærksomme på, at radikalisering ikke udvikler sig.”

Kirsten Terkilsen (V), borgmester i Hedensted

blev ikke sat ind. Og et år senere var han død efter at have taget to personer med sig i faldet i det, som siden er blevet kaldt det første terrorangreb i Danmark i 20 år.

Efterfølgende har flere kommuner i Danmark haft travlt med at få opstillet antiradikaliseringsplaner, der skal sikre, at der sættes tidligt ind mod unge, som er i risiko-

Omar Abdel Hamid El-Hussein affyrede 14. februar en byge af skud med maskinpistol under debatmødet med den svenske tegner Lars Vilks. Ud på natten angreb han en Bat Mitzvah-fejring i synagogen i København. Siden har flere kommuner sammenstykket antiradikaliseringssplaner, men mange er endnu ikke med.

Foto: Lars Krabbe / Polfoto

zonen for at vende ryggen til demokratiet. Det viser en undersøgelse, *Kommunen* har foretaget. Her svarer 12 af de 50 kommuner, der har deltaget, at de i 2015 har indført en plan for antiradikalisering, mens 12 kommuner allerede før terrorangrebet i København havde en plan for, hvordan der skal sættes ind overfor radikaliserede unge. 26 af de 50 kommuner har endnu ingen plan.

En af dem er Stevns Kommune. Her har man haft en

enkelt sag, hvor en ung har været igennem et antiradikaliseringssplan; alligevel har Stevns fravalgt at lave en egentlig plan.

- Vi har så få tilfælde, at det kræver en individuel indsats hver gang, forklarer skolechef Anton Svendsen til *Kommunen*.

Han kan ikke komme nærmere ind på, hvad de har gjort i den konkrete sag, men han vil ikke afvise, at kommunen på et tidspunkt skal have en plan. Som det ser ud nu, er

der dog ikke noget i støbeskeen.

Koster på fagligheden

Det lave antal antiradikaliseringssplaner bekymrer Socialpædagerne, efter at en medlemsundersøgelse i efteråret viste, at 44 procent af de medlemmer, som har arbejdet med radikaliserende indenfor det seneste år, ikke føler sig fagligt klædt på til opgaven.

En af de opgaver, som socialpædagerne især er an-

svarlige for, er at spotte radikaliserede unge. Og her fremhæver medlemmerne netop de manglende planer som hovedårsagen til, at de ikke kan løfte opgaven godt nok.

- Vi mangler planer for, hvordan vi skal arbejde med radikaliserende. Hvis vi skal arbejde med det, skal vi jo vide noget om, hvad der ligger i de forskellige faser, og hvordan vi skal arbejde med det. Det giver ro og overskuelighed, når der er en plan, fortæller vores medlemmer, siger landsformand for Socialpædagerne Benny Andersen.

Hedensted har modsat Stevns valgt at lave en radikaliseringsplan på trods af, at kommunen ikke har haft et eneste tilfælde af radikaliserende.

- Vi skal på lige fod med alle andre kommuner tage vores del af de flygtninge, der kommer til Danmark. Det er klart, at selvom målet for terror måske ikke er her hos os, så er det måske i vores kommune, familierne er bosiddende. Derfor skal vi også ligesom andre kommuner være opmærksomme på, at radikaliserende ikke udvikler sig. Det ansvar har vi også ligesom andre store kommuner, forklarede borgmester Kirsten Terkilsen (V) til Berlingske i marts, da man besluttede at lave planen.

Behov skal undersøges

Men hastværk er lastværk, og endnu før kommunerne finder ud af, om de overhovedet skal have en plan, bør de tage fat i PET og det lokale politi for at få afklaret, om der overhovedet er et behov, lyder det fra den svenske terrorexpert Magnus Ranstorp. Han har været med til at udarbejde den antiradikaliseringssplan, man arbejder udfra i København, og til daglig er han forskningsleder på Försvarshögskolan i Stockholm.

Han mener, at det er vigtigt, at forstadskommunerne nær de store byer får en plan. Og at de store byer forholder sig til de planer, de allerede har lagt. For andre er det godt at have et samarbejde og en tovholder, som måske også på sigt kan lave en handlingsplan. Men det første skridt er at tage fat i PET og politiet for at afdække, om der er et behov, eller om man i stedet kan bruge ekspertise udefra.

- Det er jo ikke sådan, at alle kommunerne skal sætte ind her for fuld kraft. Det må være målet at sikre en god problemløsning og overveje, hvilket problem der findes. Mener PET og politiet, at der er behov, så må man have en handlingsplan. Men har man bare mindre udfordringer, kan man nok bedre bruge andre muligheder.

Han understreger, at det ikke er kommunens størrelse, der afgør, om der er behov for en indsatsplan.

- Det sker også i mindre byer. Derfor er det vigtigt, at man tager en god snak med PET og politiet om, hvorvidt der er steder, man skal være påpasselig, siger Magnus

Et spørgeskema blev i december 2015 sendt ud til samtlige kommuner i Danmark. 50 valgte at svare.

- ▶ **26 af de 50 kommuner** har ikke en plan for, hvordan der skal handles, hvis en borger viser sig at være på vej til at blive eller allerede er blevet radikaliseret.
- ▶ **Af de 26 kommuner** oplyser **13**, at de har en plan på vej.
- ▶ **12 af de resterende 24 kommuner**, som har handlingsplaner, har lavet deres plan i 2015.

Ranstorp, som også tidligere har kritiseret kommunerne for at komme for sent ud af starthullerne og få påbegyndt en indsatsstrategi og kortlægning af risikobilledet.

Styrk kommuner og politi

Det er Styrelsen for International Rekruttering og Integration - i daglig tale SIRI - der sammen med PET står for kommunikationen om radikaliserende mellem politikredse og kommunerne.

Her har man gennem de infohuse, som der er i hver politikreds, et nært samarbejde med kommunerne, så den nationale indsats udbredes på lokalt niveau. Således er der uddannet tovholdere i alle infohusene, så kommuner, der ikke selv har kompetencer til at håndtere radikaliseringsudfordringer véd, at der er et sted, de kan gå hen.

Men PET oplyser samtidig overfor *Kommunen*, at man er opmærksom på, at der er et varierende fokus i kommunerne, og at det betyder noget for udførelsen. Det er jo ikke alle kommuner, som har oplevet at sidde med sager om radikaliserede unge. Derfor ser man gerne fra PET's side, at kommunernes og politiets indsats styrkes, så man undgår nogle af de faldgruber, der er, når sager overdrages fra den ene myndighed til den anden.

De faldgruber omfatter blandt andet afklaring af, hvem der har hvilke opgaver, når en ung radikaliseret mand overgår fra Kriminalforsorgen til kommunen.

Det så man blandt andet i evalueringen efter terrorangrebet i København, hvor det ikke var hundrede procent klart, hvem der sad med hvil-

ke opgaver ved overdragelsen af Omar El-Husseins sag fra Kriminalforsorgen til kommunen.

Byg oven på udsatteplaner

Kommunerne har et ansvar for udsatte børn og unge. Ligeledes om udfaldet af, at de mistrives, er radikaliserende, psykisk sygdom eller kriminalitet. Specialkonsulent i ekstremisme og radikaliserende Stine Strohhach fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration fortæller:

- Uanset om kommunerne har en plan eller ej, er det vigtigste, at kommunerne er opmærksomme på, at de har en forpligtelse til at lægge mærke til, om børn og unge mistrives og derfor eventuelt kan være sårbare overfor rekruttering til ekstremistiske grupperinger. Og hvis børn og unge mistrives, har de en forpligtelse til at handle og finde ud af, hvad behovet er. Og her kan myndighedspersoner i kommunerne blandt andet få hjælp og rådgivning via de regionale infohuse, siger Stine Strohhach.

Den melding falder i god jord hos Kirstine Sinclair, der er lektor på Syddansk Universitet og blandt andet forsker i islamisme og radikaliserende.

- De kommuner, hvor antiradikaliseringssindsatsen fungerer bedst, er dem, hvor arbejdet ligger i forlængelse af det arbejde, der allerede gøres for sårbare unge. Så det beredskab, der allerede er for unge, som ryger for meget hash, har problemer i familielivet eller er tiltrukket af kriminelle netværk, skal kommunerne huske at holde opdateret, siger hun og fortsætter:

- Det ville være overkill, hvis alle kommuner - store som små - skulle lave en plan. Så de skal undersøge, hvad deres behov er, og så arbejde udfra det.

”Det ville være overkill, hvis alle kommuner – store som små – skulle lave en plan. Så de skal undersøge, hvad deres behov er, og så arbejde udfra det.”

Kirstine Sinclair, lektor på Syddansk Universitet og forsker i islamisme og radikaliserende

Ordførerne

Ordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Magnus Heunicke** (S)

CLAUS HJORTS
JAMMER

Vi står i øjeblikket i en helt ekstraordinær og ulykkelig situation, hvor vi oplever en af de største flygtningestrømme siden 2. Verdenskrig. Millioner er drevet på flugt fra krig og håbløse tilstande i nærområderne. Sidste år kom der 21.000 flygtninge til Danmark, og i år forventer regeringen, at endnu flere kommer til landet til trods for Venstres løfte om en straksopbremsning.

Det betyder, at det pres, som kommunerne allerede oplever i dag, ikke er at sammenligne med det, der venter forude, når de mange flygtninge, der er kommet de seneste måneder, skal boligplaceres og familiesammenføres.

Vi skal hjælpe de flygtninge, der har brug for beskyttelse, men vi skal samtidig kunne følge med ikke mindst i kommunerne. Der er derfor behov for, at staten går ind og hjælper kommunerne med at løfte opgaven.

Og opgaven er til at tage og føle på. KL's egne beregninger viser, at kommunerne i alt kommer til at mangle 5.000 nye boliger, 300 modtageklasser, 80 nye daginstitutioner og 1.200 pædagoger. Den udvidelse svarer nogenlunde til, at der kommer en helt ny kommune i Danmark.

Desværre er det ikke megen hjælp, kommunerne har fået fra regeringen. Tværtimod har regeringen dikteret, at kommunerne skal pålægges et omprioriteringsbidrag, der som bekendt betyder, at der hvert år skal skæres én procent i den kommunale velfærd. I 2019 bliver det samlet set kommunale nedskæringer for 7,5 milliarder kroner, som så kan være med til at finansiere regeringsgrundlagets bebudede topskattelettelse.

Det er helt skævt, at vi skal skære i fællesskabet i en tid, hvor der er stærkt brug for at styrke det.

Det krydspres, som kommunerne befinder sig i, med kravet om nedskæringer på velfærden og opgaven med at tage mod de ekstraordinært mange flygtninge kan de fleste se er en vanskelig opgave.

Derfor er det også arrogant, at budskabet i denne ekstraordinære situation til landets kommunalpolitikere fra landets finansminister for et par uger siden til Kommunaløkonomisk Forum var: "Det piner mig at høre den her klagesang om, hvorvidt det er de syge, de halte eller de etbenede, der skal holde for denne gang", og han fortsatte sva-daen med "Jeg hører aldrig andet end jammer fra kommunerne". Det er ikke bare arrogant. Det er også bekymrende, at landets finansminister ikke tager situationen mere alvorligt.

Man må bare spørge sig selv, hvilken planet finansministeren befinder sig på? Det ville klæde regeringens finansminister at anerkende den store indsats, der gøres rundt om i landet for at løfte opgaven med integrationen af de mange nye flygtninge. Og når man samtidig så skærer i de kommunale budgetter, bliver opgaven ikke mindre. Der er tale om flere opgaver og færre penge. Det er ikke jammer. Det er virkeligheden, der kalder på Claus Hjort. I stedet for at skælde ud på kommunerne bør finansministeren bidrage med løsninger, der kan hjælpe kommunerne.

Som sagt er det en helt ekstraordinær situation, som vi står i. Den kan vi kun løfte i fællesskab og gennem et bredt samarbejde i Folketinget og med kommunerne. ●

Magnus Heunicke er velfærds- og kommunalordfører for Socialdemokraterne

Køln: Fem svar på

De hæmningsløse overgreb i Köln nytårsnat har skabt voldsom debat om indvandring, frihedsidealer og kultursammenstød i hele den vestlige verden. Men hvad ved vi om det uoverskuelige begivenhedsforløb og dets politiske konsekvenser her en måned senere?

Mathias Irminger Sonne
journalist, Tyskland

**Hvad ved vi om
begivenhederne?**

Nytårsdag berettede Kölns politi udadtil om en "overvejende rolig nat". Det var så langt fra sandheden, at det endte med at koste politimester Wolfgang Albers jobbet - manden, der også havde ansvaret for at takke nej til forstærkning.

KL 02.56 berettede politiet om en kaotisk situation ved banegårdspladsen med "overhængende fare for massepanik". Mængden blev opløst succesfuldt - "uden kendskab til sårede trods målrettet affyring af fyrværkeri ind i mængden." Episoden havde medført tre alarmopkald til politiet.

1. januar meldtes internt om "11 overgreb på unge kvinder" begået af en gruppe på 40-50 formodede nordafrikanere. Ofrene var blevet begramset, bestjålet eller berøvet, og i et tilfælde havde en gerningsmand "presset en finger ind i kropsåbningen på et 19-årigt offer." "Vi forventer yderligere anmeldelser i løbet af dagen," lød det i den interne rapport, mens politiet foreløbig var tavst udadtil.

Som oplistet i den ministerielle beretning fra Indenrigsministeriet i delstaten Nordrhein-Westfalen, som nu ligger tilgængelig online, er der løbende kommet flere anmeldelser til. Mange flere. I dag (27.01.16, red.) foreligger der hele 945 politianmeldelser

en uoverskuelig skandale

I den kommende weekend vil Köln flyde over med øl, flirt og vovede kostumer. Eller rettere: Det plejer Köln på denne tid af året, hvor der fejres karneval i den frivole by ved Rhinen. Efter de voldelige og seksuelle overgreb nytårsnat vil festen i år være præget af et stærkt politiopbud, mens alverdens medier vil berette om, hvorvidt kølnerne holder "en armslængdes afstand til fremmede", som det hed i overborgmester Henriette Rekers sikkerhedsanvisning - en udmelding, der generelt vurderedes som et hovedløst knæfald for gerningsmændenes angreb på kvinders ret til frihed og seksuel selvbestemmelse.

Foto: Frank Augstein/AP/Polfoto

alene fra nytårsnatten i Köln, hvoraf 434 omhandler seksuelt motiverede overgreb. De øvrige er overvejende tyveri og/eller røveri uden brug af våben.

I visse medier ligger beretningerne på kanten af det faktuelle. Eksempelvis omtaler en artikel i britiske Daily Express hele 126 "gang rapes" (gruppevoldtægter, red.) i byerne Köln, Düsseldorf, Dortmund og Bielefeld. I rapporten fra Nordrhein-Westfalens indenrigsministerium, som avisen henviser til, er der dog "ikke nødvendigvis tale om den gængse forestilling om voldtægt", som statsadvokat Benedikt Kortz formulerer det overfor *Kommunen*. Kategorien "sexuelle

Nötigung / Vergewaltigung" kan derimod dække hele spektret fra begrebsning i intimområder til voldtægt med penetration. I forhold til sidstnævnte foreligger et langt mindre, men stadig uofficielt antal anmeldelser om tvungen penetration med fingre, mens der ifølge Benedikt Kortz ikke foreligger anmeldelser om tvunget samleje eller fuldbyrdede voldtægter i Köln.

Hvordan efterforskes begivenhederne?

De første dage hed det, at de seksuelle overgreb var et middel til tyveri af tasker og mobiltelefoner. I en rapport fra 11. januar blev det deri-

mod slået fast, at "arten og antallet af fysiske overgreb antyder, at de strafbare handlinger primært var seksuelt orienterede." En konklusion, der allerede på daværende tidspunkt afspejlede sig i en Europa-omspændende og åbenlyst længe tiltrængt debat om æreskodekser og patriarkalsk chauvinisme i arabiske og muslimske kulturer.

Ved både indenrigsministeriet og Kölns politi betvivler man officielt tesen om, at der var tale om organiseret kriminalitet. Statsadvokat Benedikt Kortz understreger modstræbende overfor *Kommunen*, at "opklaringsarbejdet stadig tager højde for, at det kan være tilfældet."

I efterforskningsafdelingen "Neujahr" har Kölns politi nu hele 140 mand på opklaringsarbejdet, hvor adskillige ofre samstemmende har beskrevet, hvordan de måtte løbe spidsrod mellem de hæmningsløse gerningsmænd, der morede sig over krænkelserne.

Opklaringsarbejdet byder på mere end 1.000 afhøringer, analyser af hundredvis af fotos og mobilvideoer samt gennemgang af en række overvågningskameraer. Ifølge magasinet Spiegel har den massive arbejdsstyrke ført til interne protester hos Kölns politi, fordi den "symbolske indsats skabt ud fra politiske overvejelser" er ude af proportion med "de ringe chan-

cer for opklaring" på grund af de kaotiske omstændigheder nytårsnat.

Blev sagen mørkelagt på grund af gerningsmændenes oprindelse?

Trods de svære opklaringsforhold føres der nu sag mod cirka 30 mistænkte. Omtrent halvdelen er asylsøgere, mens 11 af de formodede gerningsmænd opholder sig illegalt i Tyskland - hovedparten er fra Marokko og Tunesien, mens en håndfuld af de mistænkte er fra Syrien, Irak og Balkan.

For at beskytte minoriteter hedder det i retningslinjerne fra indenrigsministeriet i Nordrhein-Westfalen, at gerningsmænds etniske herkomst kun skal nævnes i politiets pressemeddelelser, hvis det har generel interesse eller fremmer efterforskningen. Ved den centrale politimyndighed i Köln skal lederen ifølge avisen Kölner Stadt-Anzeiger i første omgang bevidst have valgt ikke at nævne de mistænkte herkomst, fordi det var "for politisk betændt."

2. januar berettede det tyske nyhedsbureau dpa om det usædvanlige antal anmeldelser med link til en politirapport fra samme dag, hvor "nordafrikansk udseende gerningsmænd" nævnes eksplicit. Da sagens omfang - blandt andet med sociale medier som motor - endelig slap igennem til de landsdækkende medier 4. januar, var flere store tyske medier tilbageholdende med at berette om de på det tidspunkt cirka 90 anmeldte overgreb. For TV-stationen ZDF's vedkommende endte det 5. januar med en uforbeholden undskyldning for denne "fejlprioritering".

Trods den følgende tids intensive behandling af Köln klæbrt mistanken om at dække over begivenhederne nytårsnat på grund af gerningsmændenes oprindelse stadig til den etablerede tyske presse. Det har været benzin på bålet for den indvandringskritiske højrefløj, der blandt andet er ved at tage form i regi af partiet Alternative für Deutschland (AfD). Her følte mange sig bekræftet i deres syn på de etablerede medier som en del af "løgnepressen", der af hensyn til politisk korrekthed fortier de egentlige problemer ved Tysklands aktuelle asylpolitik.

Får skandalen konsekvenser for Angela Merkel og hendes asylpolitik?

I både Tyskland og især i udlandet så mange mediekommentatorer Köln som den pressede Merkels mulige

Waterloo. Så vidt er det ikke kommet. Trods løfter om en "markant begrænsning af asylpresset" afviser Merkel vedholdende at definere en øvre grænse for optaget, og hun er stadig fortalende for en europæisk fordelingsløsning, hvilket hidtil har hindret en tysk grænselukning. Merkels asylpolitik er for fuldt offentligt skue i ekstrem modvind, der blæser langt ind i egne rækker og endda i hendes egen regering. Stemningen efter Köln har entydigt lagt ekstra pres på den vaklende kansler. Men meningsmålinger fra ZDF's Politbarometer fra midten af januar viser et paradoksalt billede. Halvdelen af tyskerne giver direkte Merkels flygtningepolitik skylden for overgrebene nytårsnat, og et markant flertal tror ikke mere på, at Tyskland kan leve med Merkels asylpolitik. Men samtidig siger næsten to tredjedele af tyskerne, at Merkel samlet set gør et godt stykke arbejde.

På landsplan er CDU faldet til en vælgeropbakning på 37 procent (mod 41 procent i 2013), mens AfD med 11 procent pt. ligger til at blive landets tredjestørste parti. Det skyldes i mindre grad en afvandring fra CDU til AfD end en politisering af tidligere sofavælgere - en bevægelse, som ifølge avisen Tagespiegel hænger direkte sammen med begivenhederne i Köln nytårsnat.

Har Köln medført direkte politiske tiltag?

Som svar på udskejelserne i Köln krævede Merkel selv "et hårdt svar fra retsstaten". Det har indtil videre udmøntet sig i forestående skærpselser af mulighederne for udvisning. For så vidt de medfører straf i form af frihedsberøvelse, skal strafbare handlinger mod andres fysiske integritet, seksuelle selvbestemmelse, ejendom eller mod politifolk for fremtiden gælde som en "tungtvejende årsag til udvisning". Også for asylsøgere skærpes reglerne for, hvilke strafferetlige forhold der kan føre til afvisning.

Ved siden af forslag om øget videoovervågning og en mærkbar forøgelse af politistyrken står Tyskland også foran en stramning af straffelovens regler om seksualforbrydelser. Ifølge et allerede foreliggende lovforslag skal seksuelle overgreb således efterforskes som voldtægt, selvom gerningsmanden ikke nødvendigvis bruger vold, men blot sætter offeret under massivt pres eller udnytter et "overraskelsesmoment". Desuden bortfalder den hidtidige betingelse om modstand mod gerningsmanden, før der kan være tale om voldtægt. ●

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

En hæderlig løn for et stykke hæderligt arbejde

Når alt kommer til alt, og støvet har lagt sig lidt efter de bombastiske meldinger om Vederlagskommissionens forslag, skal det såmænd nok ende med, at en god del af nyskabelserne bliver gennemført. Ikke lige med det samme, i hvert fald ikke dem alle, men over tid. For i eftertankens klare skær var det måske alligevel ikke så håbløst at forskube en større del af aflønningen af fuldtidspolitikere frem til den periode, hvor de udøver hvervet, fremfor at at lade den falde som eftervederlag og pension.

Foretager man sådan en indre forskydning mellem løndelene, vil nogle uundgåeligt skulle sættes ned, for at andre kan sættes op. Eller omvendt: Nogle skal sættes op, for at andre kan sættes ned. Rækkefølgen er alt andet end ligegyldig. Lækken fra kommissionen gik på det, der skulle sættes op, og det var årsagen til, at det øjeblikkelig blev skudt ned.

Det pikante ved sagen er naturligvis, at de, der skal vedtage en eventuel ændring, i vidt omfang også er dem, der selv får deres private økonomi påvirket af den. Den offentlige interesse for sagen har fordelt sig i overensstemmelse hermed, altså hovedsagelig været rettet mod vilkårene for folketingsmedlemmer og ministre.

Borgmestre og regionsrådsformænd er gået lidt under radaren her, og det skal de være glade for, for det gør det mere sandsynligt, at netop de får opdateret deres lønvilkår. Det, og så det, at de, der skal beslutte det, ikke kan beskyldes for at tilgodese sig selv. Desuden

"Risikoen er nu kun teoretisk, hvis man vædder hele sin pensionsopsparing på, at antallet af borgmestere vil falde dramatisk, hvis modregningsmodellen bliver gennemført."

blev alle andre lokalpolitikere end lige præcis borgmestre og regionsrådsformænd lønreguleret i 2014, så de har i lidt højere grad end folketingsmedlemmer og ministre en regulering til gode. Og endelig rummer Vederlagskommissionens forslag for lokalpolitikernes vedkommende et element, der alt andet lige vil gøre en lønregulering mere spiselig: modregning.

Modregning er et ord med en sympatisk klang, jævnfør de tilbagevendende ramaskrig, når nogen går fra en post til en anden medtagende fratrædelsessum og/eller eftervederlag til udbetaling oveni den nye løn. Hvad lige præcis det angår, har kommissionen et forslag, der gælder alle, også folketingsmedlemmer og ministre, men i henseende til borgmestre og regionsrådsformænd fremsættes et supplerende forslag, der i givet fald vil komme til at gælde i den fortløbende dagligdag og ikke ved jobskift: Nemlig at eksterne hverv, som borgmestre og regionsrådsformænd påtager sig mod betaling, skal modregnes i den faste løn. Altså nul ekstra kroner.

Det er ikke småpenge, vi taler om her. Alle fem regionsrådsformænd har eksterne betalte hverv, der i gennemsnit giver dem 473.184 kr. oveni regionsrådsformandslønnen. Den, der får mindst, får 238.343 kr., og den, der får mest, får 706.328 kr. Et mærkbart tilskud til den faste årsløn på 833.000 kr.

For borgmestrene er de tilsvarende tal 149.151 kr. i gennemsnit med 757.489 kr. til den, der får mest. Dem, der får mindst, er der 34 af, og de får 0 kr. oveni borgmesterlønnen.

For dem vil et lønløft udregnet på gennemsnitstal og betinget af modregning være en ren fest. For de andre måske knap så meget eller i hvert fald på en anden måde. Altså: samme løn, men mindre arbejde.

Ganske vist hører det til de faste besværgelser, når borgmestre og regionsrådsformænd scorer sig et givtigt ben, at det skam er, fordi det er vigtigt, og at lønnen for det sådan nærmest lidt utilsigtet bare følger med, men alligevel er risikoen nu kun teoretisk, hvis man vædder hele sin pensionsopsparing på, at antallet af borgmestere vil falde dramatisk, hvis modregningsmodellen bliver gennemført. I stedet vil de gå til andre byråds- og regionsrådsmedlemmer.

Helt kommer borgmestre og regionsrådsformænd dog ikke til at vinke farvel til ekstrahvervene. Dels fordi - ret skal være ret - der er hverv, som man uanset personlig aflønning vil finde bedst placeret hos kommunens/regionens frontfigur, dels fordi lønnede hverv i KL og Danske Regioner efter Vederlagskommissionens forslag skal holdes udenfor modregningsprincippet. Betalingen for sidstnævnte udgør henholdsvis 5,2 mio. kr. og 1,1 mio. kr. ud af en samlet sum for eksterne hverv på 14,6 mio. kr. for kommunernes og 2,4 mio. kr. for regionsrådenes vedkommende.

Lagt oveni en fast løn, der uanset modregning står til at stige, skulle det kunne blive til en hæderlig løn. At det skal være for et hæderligt stykke arbejde, er der ikke ændret ved. ●

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Centerchef, Aarhus Kommune

Aarhus Kommuner søger snart centerchef for Byudvikling og Mobilitet.
Ansøgningsfrist: 09/03/2016

Borgerrådgiver, Høje-Taastrup Kommune

Høje-Taastrup Kommune søger ny borgerrådgiver.
Ansøgningsfrist: 26/02/2016

Økonomidirektør, Region Midtjylland

Region Midtjylland søger en stærk økonomidirektør med strategiske og analytiske evner.
Ansøgningsfrist: 22/02/2016

Skolechef - Genopslag, Vordingborg Kommune

Samarbejde og synlighed - Skolechef til Vordingborg Kommune
Ansøgningsfrist: 22/02/2016

Ny leder til HR og Arbejdsmiljø, Holbæk Kommune

Kan du navigere i en politisk organisation og sætte hele HR-paletten på dagsordenen på alle niveauer i en travl hverdag?
Ansøgningsfrist: 09/02/2016

Chefkonsulent til Projektdesign (Genopslag), NaturErhvervstyrelsen

Hvis dine kompetencer ligger i krydsfeltet mellem økonomi og politiske dagsordener, kunne dette job være noget for dig.
Ansøgningsfrist: 08/02/2016

Forvaltningschef til Økonomi og Administration, Aarhus Kommune

Vil du være med til at skabe de bedste mulige rammer for læring og udvikling af de 47.000 børn og unge fra 0 til 18 år, der benytter kommunens tilbud?
Ansøgningsfrist: 08/02/2016

Børne- og ungechef, Aarhus Kommune

Aarhus Kommune søger en tydelig og ledelsesfagligt stærk børne- og ungechef
Ansøgningsfrist: 08/02/2016

THISTED KOMMUNE

Sekretariatschef, Thisted Kommune

Er du stærk på ledelse, og har du erfaring fra en politisk styret organisation?
Ansøgningsfrist: 06/02/2016

THISTED KOMMUNE

Integrations- og asylchef, Thisted Kommune

Er du stærk på ledelse og har du et godt kendskab til integrations- og/eller asylområdet?
Ansøgningsfrist: 06/02/2016

IT-driftschef, Frederikssund Kommune

Brænder du for at skabe sammenhæng mellem driftssikkerhed og udvikling?
Ansøgningsfrist: 04/02/2016

NÆSTVED

Specialkonsulent - Erhverv og Turisme, Næstved

Brænder du for erhvervsfremme, erhvervsservice og turisme? Så er du lige den, vi står og mangler.
Ansøgningsfrist: 03/02/2016

Samskabelse – hverken rødt eller blå, men nødvendigt

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Af Jacob Torfing

Professor i politik og institutioner på Institut for Samfund og Erhverv, Roskilde Universitet, hvor han er leder af The Roskilde School of Governance. Han er desuden en flittig deltager i debatten om den offentlige sektors udvikling.

Professor Ove Kaj Pedersen har for nyligt udtalt, at Socialdemokraternes grundlæggende problem er, at de søgte at udvikle et velfærdssamfund, men ufrivilligt endte med at stå fadder til en velfærdsstat, der nu truer med at tage livet af velfærdssamfundet.

Der ser jeg det nok lidt anderledes. Selvom jeg er enig i, at vi ikke må glemme sammenkædningen af ret og pligt i den oprindelige arbejderbevægelse, så mener jeg, at Socialdemokraternes politiske projekt fra 60'erne og frem langt henad vejen var at skabe en velfærdsstat, hvor staten spiller en afgørende rolle som modvægt til det ustyrlige og ulighedsskabende marked og som alternativ til det fragmenterede civilsamfund, som ikke er i stand til at levere velfærd af tilstrækkeligt omfang og kvalitet.

Der var specielt i starten en kraftig kritik fra de borgerlige partier af Socialdemokraternes begejstring for 'velfærdsstaten' som politisk projekt, og selvom de talte mere og mere positivt om behovet for et vist niveau af offentlig velfærd, så var det først Anders Fogh Rasmussen, der i forbindelse med valget i 2001 sagde farvel til drømmen om minimalstaten og dygtigt formåede at overbevise vælgerne om, at han var bedre til at sikre velfærdsstatens fremtid end Socialdemokraterne.

Velfærdssamfund eller velfærdsstat

Det betød bestemt ikke, at de borgerlige pludselig elskede velfærdsstaten. På den ene side kunne de godt se, at borgerne gerne ville have offentligt finansieret velfærd, men på den anden side ikke nødvendigvis syntes, at det var staten, der partout skulle levere denne velfærd. Derfor snakkede de meget hellere om 'velfærdssamfundet' end om 'velfærdsstaten'. I velfærdssamfundet er der nemlig mange kilder til velfærd, heriblandt markedet og borgerne selv. Selv skattelettelser, som tilskynder folk til at arbejde og skabe velfærd for dem selv og deres familie, kan i denne optik opfattes som velfærdsfremmende, selvom det reducerer de offentlige midler, der skal finansiere velfærden.

På det seneste er der imidlertid opstået en interessant politisk kamp om 'velfærdssamfundet'. Det skyldtes, at der sideløbende med den liberalistiske kritik af velfærdsstaten, som ligesom Thatcher og Liberal Alliance ønsker sig 'mindre stat og mere marked', også er opstået en anden type kritik af velfærdsstaten, der ses som ufleksibel, umyndiggørende og ude af stand til at mobilisere samfundets ressourcer i skabelsen af kollektive velfærds løsninger. Denne kritik retter sig i virkeligheden både mod Socialdemokraternes italesættelse af borgerne som uformående klienter, der skal hjælpes af statens godhjertede ridde, og mod liberalisternes forsøg på at gøre borgerne til ressourcestærke kunder, der shopper rundt efter den bedste og billigste velfærd på nye, kunstigt skabte velfærdsmarkeder.

Set ud fra denne synsvinkel betyder 'velfærdssamfund' ikke velfærd tilvejebragt gennem individuelle markedstransaktioner, som

"Det er også svært at se, hvor den politiske promovning af samskabt velfærd skal komme fra. Det samskabende velfærdssamfund har aldrig rigtig været Socialdemokraternes projekt. De har simpelthen ikke haft den fornødne tillid til borgernes formåen."

vi ser det i USA og Storbritannien, men derimod en offentligt finansieret velfærd tilvejebragt gennem en aktiv inddragelse af alle samfundsaktører fra fagprofessionelle, brugere og frivillige til civilsamfundsorganisationer, interesseorganisationer og private virksomheder. Velfærdssamfundet genfortolkes her som en ny form for samskabelse, hvor offentlige og private parter skaber velfærds løsninger i fællesskab, ved at alle byder ind med den viden og de erfaringer, kompetencer og ressourcer, som de nu engang har, og samarbejder om skabe gode og innovative velfærds løsninger, som fleksibelt imødekommer borgernes sociale behov. Samskabelse af offentlig velfærd tager udgangspunkt i en grundlæggende erkendelse af, at vi i Danmark har valgt at løse en lang række velfærds mæssige problemer og udfordringer i fællesskab, men samtidig forsøger at tage det med fællesskabet alvorligt. Fællesskabet kan ikke reduceres til staten, men omfatter alle, der kan og vil bidrage til at skabe de fælles løsninger, som vi på vores breddegrader ønsker at fastholde og udbygge.

Kommuner tænker samskabelse

Den nye samskabelsestankegang er langsomt ved at bide sig fast ude i kommunerne og i store dele af den danske befolkning. Her tager man i stigende grad afsæt i, at vi alle har noget, som vi kan bidrage med, hvad enten vi er politikere, offentligt ansatte, frivillige hverdagsmagere, medlemmer af en patientforening, en socialt ansvarlig virksomhed eller måske en arbejdsløs butiksassistent, der samproducerer sin egen velfærds løsning ved at lave sin egen individuelle plan for, hvordan uddannelse og arbejds træning kan skabe den korteste vej tilbage til arbejdsmarkedet. Flere og flere kommuner forsøger målrettet at sætte stikket i lokalsamfundet og inddrage aktive borgere i tilvejebringelsen af nye og bedre velfærds løsninger. Indsatsen overfor syriske flygtninge er et godt eksempel på et område, hvor lokal samskabelse har haft stor betydning.

Der er dog langt igen, før det gamle ideologiske skænderi mellem rød og blå blok om,

hvorvidt staten eller markedet er bedst til at skabe velfærd, forstummer, og der er langt igen, før danske kommuner er transformeret til arenaer for samskabelse. Vanetænkning, lovgivning, usikkerhed om de nye roller og bekymring for, om samskabelse blot er en spareøvelse, der handler om at flytte ansvaret for velfærdsproduktionen fra offentlige medarbejdere til borgerne selv, udgør en væsentlig barriere.

Det er også svært at se, hvor den politiske promovning af samskabt velfærd skal komme fra. Det samskabende velfærdssamfund har aldrig rigtig været Socialdemokraternes projekt. De har simpelthen ikke haft den fornødne tillid til borgernes formåen. Derfor blev Mødrehjælpen og en lang række andre borgerinitiativer statsliggjort. Omvendt taler de borgerlige mest om at erstatte offentlig tilvejebragt velfærd med velfærd tilvejebragt af privatsygehuse og private firmaer rekrutteret gennem udlicitering. De borgerlige ser således forholdet mellem den offentlige og private sektor som en konkurrence- fremfor en samarbejdsrelation. Det samskabende velfærdssamfund er således på mange måder et politisk projekt uden et klart partipolitisk tilhørsforhold.

Det betyder imidlertid ikke, at projektet ikke kan nyde fremme. Ude i kommunerne er der nemlig en pragmatisk opfattelse af, at løsningen af komplekse sociale og samfundsmæssige problemer i en tid med knappe offentlige ressourcer kræver en forstærket indsats for at mobilisere relevante og berørte parter i samskabelsen af nye og innovative løsninger. Samskabelse vokser frem fra nederen i såvel socialdemokratisk som borgerligt ledede kommuner, fordi der er behov for at mobilisere samfundets ressourcer og skabe en stærkere sammenhængskraft ved at kultivere et aktivt medborgerskab baseret på ret og pligt til at bidrage til skabelsen af velfærds løsninger til sig selv og andre. Her kommer tankegodset fra den gamle arbejderbevægelse igen til ære og værdighed.

Der er mange lokale erfaringer med nye former for samskabt velfærd, som nogle gange initieres af kommunen og andre gange af lokale borgere og foreninger. Der er imidlertid behov for at opsamle og bearbejde de erfaringer, der høstes lokalt, med henblik på en mere systematisk analyse af såvel drivkræfter og barrierer som gevinster og omkostninger. Der er også behov for at etablere nogle spilleregler for samskabelse, så alle de forskellige involverede parter kan føle sig trygge ved at indgå i et konstruktivt samarbejde om skabelse af nye velfærdsydelser uden at blive snydt på den ene eller den anden måde. Det vil være oplagt at tage diskussionen på årets Folkemøde på Bornholm. Det kunne eksempelvis munde ud i udarbejdelsen af et fælles kodeks for samskabelse, som kommuner og andre offentlige organisationer efterfølgende kan tilslutte sig.

Morgendagens
meningsdannere

Af Victor Boysen

JEG SAVNER
RIGTIGE
POLITIKERE

Jeg elsker at være ungdomspolitik. Her er plads til at drømme og tænke ud af boksen. Her kan man sige tingene præcis, som de er. Her er det ingen skam at blive klogere og ændre standpunkt. Men lige så snart man ændrer spillepladen fra Radikal Ungdoms sekretariat på Islands Brygge til Christiansborg eller det lokale byråd, ændrer spillereglerne sig. Så bliver ungdomspolitik erstattet af voksenpolitik, som i mine øjne mangler visioner, troværdighed og ærlighed. Det synes jeg er drønærgerligt.

Min ærgrelse skyldes ikke, at der er forskel på ungdomspolitikere og rigtige politikere. Selvfølgelig er der det. Som ungdomspolitiker deltager jeg ikke i den hæseblæsende kamp om vælgernes stemmer, og det giver mig alt andet lige et større manøvrerum, for eksempel til at være visionær ud over det sædvanlige og lave politiske udmeldinger med et ungt glimt i øjet.

Alligevel synes jeg, at voksenpolitik er blevet tandløst og forudsigelig. Politikere, der svarer hudløst ærligt og direkte på spørgsmål, er blevet en by i Rusland. Politikere, der er i politik for at gøre karriere, er blevet normalt. Og politikere, der tør drømme og være visionære, kvæles af pragmatismens og vælgerkampens stramme bånd.

Jeg savner at høre politikere, der svarer på spørgsmål uden forbehold og siger tingene, som de er. Politikere, der ikke er bange for at indrømme det, når de tager fejl, og kan ændre holdning. Politikere, der tør drømme. Politikere, der kan sige ”Sikke et godt forslag, min konkurrent i Folketinget kom med. Det stemmer jeg for, selvom vi støtter to forskellige statsministerkandidater”.

Jeg savner med andre ord et opgør med den visionsløse levebrødspolitiker. Jeg savner en ny politisk kultur. Den vision taler Alternativet også om. Men jeg har ingen problemer med at indrømme, at det er en god vision, selvom jeg er fra Radikal Ungdom og ikke Alternativets Ungenetværk. Tænk, hvis socialdemokrater også kunne sige sådan om Venstre-forslag, uden at der lå en glubsk vælgerstrategi bag.

Nu tænker den folkevalgte systempolitiker sikkert: ”At indrømme sine svagheder, at rose andres forslag. Det viser, hvor fejlbarlig jeg er. Den slags giver vælgersmæk”. Den tanke gennemsyrrer også politikerne på fjernsyn. Velvalgte ord skal fyres af. Kritiske spørgsmål skal overhøres. Kritik skal affejes systematisk. Man går i defensiven og beskytter sig selv.

På kort sigt har systempolitikeren sikkert ret. Men på langt sigt er det en enormt farlig strategi. Den vil sætte turbo på politikerleden og forværre en i forvejen forslået tiltro til demokratiet.

Derfor råber jeg op. Jeg vil have mere ungdomspolitik i voksenpolitik. Jeg vil have politikere, der anerkender, at de kan tage fejl. Der tør lære af deres modstandere. Der tør kæmpe for visioner og principper. Der tør sige ”Ved du hvad, Ask Rostrup, det her spørgsmål er hammer-svært at svare på, og jeg er ikke sikker på, hvad min holdning er. Giv mig en uge til at tænke over det, så vender jeg tilbage.”

Taberne i det nuværende Christiansborg-spil er vælgerne og demokratiet. Det har vi ikke brug for. Vi har brug for politikere, der er visionære, ærlige og troværdige. Vi har brug for rigtige politikere.

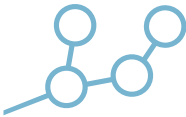
Af Victor Boysen, formand, Radikal Ungdom

netværk

Kampen om
borgmester-
kæden

Torben Hansen (S) har vinket farvel til Christiansborg og sat kursen mod borgmesterposten i Randers. En klar profil og en bedre dialog skal hjælpe partiet til at genvinde den gamle højborg.

Jonas Sloth Bach
Jonas@kommunen.dk

Hvad skal der til, for at Socialdemokraterne kan genvinde magten i Randers? Det spørgsmål stiller Torben Hansen sig selv. I februar 2015 vandt han urafstemningen om at blive borgmesterkandidat, og siden han ved folketingsvalget i forsommeren afsluttede en lang karriere som folketingsmedlem, har han haft tid til at tænke over den strategi, der skal

sikre ham borgmesterkæden ved kommunalvalget i 2017. - Jeg tror, man skal kalde det visionen for fremtidens Randers, siger han og uddyber sine tanker om et tobenet projekt for både partiet og byen. - Vi vil forsøge at få vores godt 800 lokalmedlemmer aktiveret noget mere. Og vi vil begynde at formulere et nyt politisk program, siger Torben Hansen. Det skal fokusere på klassiske velfærdstemaer som børn, skole og ældre, mens der også bliver lagt vægt på infrastruktur, arbejdspladser og landdistrikter i Socialde-

“Der er ikke noget, der kommer af sig selv. Det faste partitilhørsforhold er blevet udvisket, vælgervandringene er større, og det skal vi tage bestik af. Vi skal blive skarpere til at definere, hvad der er socialdemokratisk politik.”

Torben Hansen (S), borgmesterkandidat i Randers

Blå bog

- ▶ **50 år, uddannet**
folkeskolelærer 1989.
- ▶ **Folketingsmedlem for**
Socialdemokraterne 2001-
2015.
- ▶ **Næstformand for**
Socialdemokraternes
folketingssgruppe 2011-
2013.
- ▶ **Valgt til Randers Byråd**
første gang i 1994.

skal have integrationen til at fungere, synes jeg rent faktisk, at både borgerne og byrådet står sammen om at løse dem, så jeg tror ikke, den del af debatten får indflydelse på kommunalvalget, siger han.

Drømmer om bedre debat

Efter 14 år som folketingsmedlem tager Torben Hansen et godt netværk med sig til Randers. Men han håber også, at han kan tage en mere respektfuld og professionel tilgang til politisk uenighed med sig fra Christiansborg. For her har byrødderne noget at lære, mener han.

- Jeg har oplevet en gensidig respekt folketingspolitikkerne imellem på trods af, at man er uenig. Det vil jeg gerne tage med og forankre bedre i Randers Byråd, hvor det ikke er nogen hemmelighed, at tonen ikke altid er lige hjertelig, siger Torben Hansen.

Særlig skoleområdet har fået bølgerne til at gå højt i Randers, hvor en omstridt sag om fortrolige dokumenter fik borgmesteren til at afsætte en stribe udvalgsformænd fra deres poster, som de ellers havde fået for at bakke op om borgmesterens konstituering. En ny konstituering kom på plads mellem Venstre og Dansk Folkeparti, men bølgerne har ikke lagt sig i byrådet.

- Der har været et højt konfliktniveau, og det synes jeg også debatterne har båret præg af, og det kommer der ikke bedre politiske løsninger ud af, siger Torben Hansen, som samtidig også er bevidst om, at det nemt kan blive en svær opgave at holde sammen på den røde del af byrådet, der tæller flere lokalister.

- Der er brug for mere dialog. Det kan man sagtens gøre på en ordentlig måde, selvom man ikke er enig politisk, siger han.

mokraternes kampagne i Randers.

-Det er det, som folk forventer et svar på, og nogle visioner om 2016 og 2017, siger han.

Den tabte højborg

Da Torben Hansen kom ind i byrådet i 1994, var Randers en socialdemokratisk højborg. Den seneste borgerlige borgmester i byen skulle man tilbage til 1950'erne for at finde. Men ved valget i 2001 vendte Michael Aastrup Jensen op og ned på det parlamentariske bykort og blev den første Venstre-borgme-

ster i Randers og landets yngste borgmester nogensinde, 25 år gammel. Siden er meget vand løbet under Den Blå Bro, der forbinder de to dele af Randers over Gudenåen, men endnu en gang er borgmesteren fra Venstre, og endnu en gang hedder han Jensen. Udefra kunne man tro, at byen, der er kendt for rockere, reb-fabrik og regnskov, ganske enkelt er blevet mere borgerlig siden den ubrudte socialdemokratiske æra fra 1970 til 2001, men sådan ser Torben Hansen ikke på sin fødeby.

- Der er ikke noget, der kom-

mer af sig selv. Det faste partitilhørsforhold er blevet udvisket, vælgervandringene er større, og det skal vi tage bestik af. Vi skal blive skarpere til at definere, hvad der er socialdemokratisk politik, siger Torben Hansen.

Kernevalgterne er der helt generelt blevet færre af, og det skærper behovet for en tydeligere politisk profil, mener han.

- Det er vigtigt, at man som parti er klar i spyttet. Jeg tror, folk kan tiltrækkes med klare mål og visioner, siger Torben Hansen.

Med Borgen i baggrunden

På den landspolitiske scene har Socialdemokraterne måttet finde sig i at blive sammenlignet med Dansk Folkeparti i højere og højere grad. Den kontante linje indenfor asylpolitikken og en stadig stærkere pardans med velfærdsflertallet har fået politiske kommentatorer til at spekulere i mulighederne for et fremtidigt regeringsfællesskab mellem landets to største partier. Men det får ikke konsekvenser for den lokale politiske situation, mener Torben Hansen.

- Jeg tror ikke, at den dis-

kussion om tilnærmelser kommer til at betyde ret meget i sidste ende. Og det er ikke noget, der gør det sværere at skabe en klar socialdemokratisk profil lokalt, siger han. Om parløbet mellem Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti også lokalt er så tæt, at man kan forestille sig en konstitueringsaftale mellem de to partier, vil Torben Hansen ikke tage stilling til. Samtidig står diskussionen om integration og asylpolitik ikke nær så højt på vælgeres prioritetsliste i lokalpolitik, mener Torben Hansen.

- Når opgaverne er her og vi

KL-formand: Kommunalt oprør bunder i afmagt

Borgmestre har fået nok af dumsmarte bemærkninger og latterliggørelse, siger KL-formand om kritik af bidrag.

o omprioritering

Der er opbakning fra borgmesterkolleger til københavnsk kritik af det bidrag på én procent af budgetterne, som kommunerne skal aflevere til regeringen 2016-2019.

Fra KL's formand Martin Damm (V), som også er borgmester i Kalundborg, lyder det, at det såkaldte omprioriteringsbidrag "er tænkt på en helt anden planet":

- Baggrundstæppet er, at kommunerne alene har stået for slæbet med at rette landets økonomi op siden 2010. Vi har sparet 11 milliarder kroner om året og har fået 28.000 ansatte færre, siger kommuneforeningens formand:
- Så kommer de med ompri-

Frank Jensen mener, at 'filmen knækker', når kommunerne skal ud og finde besparelser på eksempelvis vedligehold af veje i forbindelse med omprioriteringsbidraget.

Foto: Nicola Fasano / Polfoto

oriteringsbidraget og siger, at de vil snuppe mere end syv milliarder kroner mere fra os. Det sker samtidig med, at vi

er ved at blive begravet i historisk store udfordringer med flygtninge, siger han. Københavns overborgme-

ster Frank Jensen (S) siger til Politiken, at kommunens borgerrepræsentation har besluttet, at man ikke vil pege

"Jeg vil opfordre borgmestre rundt omkring i landet til at gøre det samme og sige: Vi tager hånd om kommunens økonomi, og så må finansministeren, regeringen og Dansk Folkeparti selv lægge ansigt til, hvis der skal laves besparelser i kernevelfærden."

Frank Jensen (S), Københavns overborgmester

på, hvor kommunen skal spare 247 millioner kroner til omprioriteringsbidraget.

Besparelserne vil koste velfærd, og det må regeringen selv stå til ansvar for, lyder det fra Frank Jensen, som opfordrer kommunerne til at gøre det samme - at lade regeringen pege på, hvor pengene skal findes i de kommunale budgetter.

- Når Frank Jensen går ud med det her, så er det et udtryk for afmagt, siger Martin Damm, som tilføjer, at kommunerne har fået nok af latterliggørelse:

- Vi har måttet høre på dumsmarte bemærkninger om jammer og etbenede og halte og lysende bænk. Det gør, at folk siger, at nu er det nok, siger kommuneformanden, som dog kalder Frank Jensens opfordring for "en teknisk umulig øvelse".

Flere borgmestre - blandt

andet i Ringsted, Albertslund, Høje-Taastrup og Helsingør - giver udtryk for, at de deler utilfredsheden med besparelserne, men at kommunerne står magtesløse tilbage.

I Aalborg skal man finde 84 millioner kroner om året i bidrag.

- Jeg kan sagtens forstå hans (Frank Jensens, red.) frustration, men vi har sat gang i en proces i Aalborg, hvor vi skal udarbejde forslag til, hvor man kan finde de her penge, siger Aalborgs borgmester Thomas Kastrup-Larsen (S) til Ritau:

- Det arbejde bliver ikke sat i stå, men det vil dokumentere, hvor alvorligt det er, siger han.

/ritau/

Kort Nyt

Kulturministeriet får rap over nallerne for indkøb

Regelbrud. Institutioner under Kulturministeriet følger i mange tilfælde ikke de gældende regler og god praksis for indkøb i Staten. Det er meget utilfredsstillende, mener Statsrevisorerne ifølge en ny beretning. Kulturministeriet får kritik for ikke at holde bedre øje med, om de institutioner, der hører under ministeriet, lever op til regler og retningslinjer for køb af varer og tjenesteydelser. Ved mere end 25 procent af de undersøgte indkøb, der ellers var omfattet af EU-udbudsreglerne, blev lovgivningen ikke overholdt, fremgår det.

Ved mere end 35 procent af de undersøgte bygge- og anlægsopgaver var der ikke indhentet underhåndsbud eller afholdt licitation efter tilbudsloven. Ved en femtedel af de undersøgte indkøb har institutionerne ikke fulgt Statens Indkøbsprogram. /ritau/

"Jeg har fundet ud af, at praksis på området er, at man faktisk anerkender udenlandske ægteskaber, hvor en af ægtefællerne er mindreårig. Det kører nærmest på automatpilot."

Karen Ellemann (V), indenrigsminister, vil have ændret praksis på asylcentre, så ægteskaber ikke anerkendes, medmindre begge parter er fyldt 18 år.

Til Ritau.

FOTO: CHRISTIAN ALS / POLFOTO

Udsatte unge koster samfundet 15 milliarder om året

Analyse. Når unge mister kontakten til arbejdsmarkedet i længere tid og ikke er i gang med en uddannelse, er det ikke kun skidt for de unge. Det er også dyrt for samfundet, viser en analyse fra Rockwool Fondens Forskningsenhed ifølge Jyllands-Posten.

Analysen viser, at syv-otte procent af de unge i aldersgruppen 25-29 år i to år i træk hverken er i job eller under uddannelse. Det koster hvert år samfundet op til 15 milliarder kroner. Forskningschef hos Rockwool Fondens Forskningsenhed Jan Rose Skaksen peger på, at den gruppe af unge dermed hvert år koster samfundet næsten lige så meget som mislykket integration af ikke-vestlige indvandrere.

Ifølge en analyse, som Rockwool Fonden foretog sidste år, koster det samfundet 16,5 milliarder om året.

Fra både Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Arbejdsgiverforening og socialcheferne lyder det, at flere burde kunne ende i job, hvis man sætter ind allerede i folkeskolen.

- Et af de store problemer er de mange, som i folkeskolen ikke lærer at tilpasse sig viden og at møde til tiden, siger Helle Linnert, der er formand for Socialchefforeningen.

Analysen fra Rockwool Fonden indeholder ikke forslag til, hvordan flere unge kan komme ind på arbejdsmarkedet. Men fonden har startet et pilotprojekt i Roskilde, som med tiden skal danne grundlag for forskning i, hvorfor unge bliver hængende på overførselsindkomst. /ritau/

Forfaldne huse er også en plage i større byer

Nedrivning. Ødelagte vinduer, afskallet maling og råddent træværk. Forfaldne huse findes i mange landsbyer, men også i større byer skæmmes de tomme bygninger bybilledet. På Lolland er borgmesteren træt af håbløse røner i de større byer. Faldefærdige huse kan rives ned på landet og i de små byer for penge fra den statslige nedrivningspulje. Men puljen må ikke bruges i byer med over 3.000 indbyggere.

- Vi har matrikler i både Maribo og Nakskov, som folk er kede af. Dem vil vi gerne have væk til ganske almindelig byforsønnelse. Men udgifterne er store, siger borgmester Holger Schou Rasmussen (S). Frem til 2020 uddeler staten hvert år penge til kommunerne, så de kan fjerne forladte bygninger i landdistrikter og småbyer. Lolland fik sidste år tildelt 20 millioner ud af i alt 200 millioner kroner. /ritau/

Tre ud af fire elever kalder skoledagen for lang

Skolereform. Et stort flertal af landets folkeskoleelever mener, at skoledagen er for lang, efter at skolereformen trådte i kraft i 2014. Det viser et notat fra Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, SFI, som Ritau er kommet i besiddelse af. 76,1 procent af de 15.682 elever, som er med i undersøgelsen, mener, at skoledagen er lidt eller alt for lang. Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling har indtil videre tilbageholdt tallene. Men efter blandt andet politisk pres vil ministeriet ifølge Ritzaus oplysninger senere torsdag offentliggøre tallene. Det er mere end bekymrende, at tre ud af fire elever mener, at skoledagen er for lang. Det er meldingen fra både De Konservative og SF, som er med i forliget om den ofte udskældte folkeskolereform. /ritau/

● **proces**

Mandag den 18. januar 2016 skriver Niels Christian Barkholt et interessant indlæg om samskabelse under rubrikken NYE VEJE.

I indlægget rejser Niels Christian Barkholt nogle spændende spørgsmål om sammenhængen mellem samskabelse som konkret praksis og nutidens herskende ledelses- og styringsparadigme.

Som Barkholdt så fint siger det, så forudsætter samskabelse "en ledelsesmæssig tilgang, som formår at inddrage og legitimere det i hverdagen og tør lade pilen pege ind imod sig selv og den form for styring, som har udviklet sig de seneste år."

Et spørgsmål, som rejser sig i forlængelse heraf, knytter sig til hverdagens mikroprocesser mellem ledere og medarbejdere, hvor det fortløbende forhandles, hvorvidt en samskabende praksis kan etableres og fastholdes.

Nutidens resultatbaserede styring i den offentlige sektor har skabt en incitamentsstruktur, som forstærker individuelle og siloorienterede måder at arbejde på. Arbejds måder, som har den fordel, at de er lette at måle på og dokumentere.

Fordelen er kontrol

Den offentlige sektors ambition om effektivisering er hermed blevet reduceret til et spørgsmål om økonomisk og bureaukratisk rationalitet. Økonomisk rationalitet som den grundidé, at man kan påvise en direkte og lineær sammenhæng mellem indsats og effekt; en idé, som ofte ikke står mål med kompleksiteten i arbejdet.

Bureaukratisk rationalitet
implicerer, at detaljerede og

standardiserede beskrivelser af roller, procedurer og opgaveløsninger er lig med professionalisme og effektivitet.

Fordelen ved økonomisk og bureaukratisk rationalitet er kontrol. Ulempen er menings-
tab blandt de medarbejdere,

- er det
ordan?

Samskabelse og co-creation
 skal sat i sig i organisationens
 sproget. Det er vigtigt at man
 sætter det, og det skal lyde rigtig,
 men når hverdagskæder, så
 vil man tit oplege med
 andre. Så gåt vi, som vi
 oplejer, og vi besidder ikke
 det der frygt for, hvad der nu
 vil ske, hvis vi ikke

nævedge for hinanden, hvordan det
 organisationen kommer til at sætte den ings
 henvendelse. Der skal være en
 de forudsætter ligevel og at man tror
 på, at man kan lade den omgange, som
 betyder, at man skal give afstand på 100
 procent, og man skal have en forståelse
 i den monogafiske og tværfaglighed. Her kan
 man for eksempel eksperimentere med, hvor
 meget man kan lade den omgange, som
 også er tværfaglig. Der vil være, at man både
 kan have tværfaglig og tværfaglig, og det
 tidning med, at man milder på, som det virker
 for sig, og det er vigtigt, at man kan
 så op den anden vej, som det er vigtigt
 og det overvejer, hvordan den skal styres, så
 man kan have en forståelse af den i den
 punkt.

Adfærdskæder kan meget forskelligt og
 Det forudsætter humanisme og at der er
 en forståelse af, hvordan det fungerer, og

gen. Man skal blandt andet slå ring om myndighedsocialrådgiverne og gøre dem til detektivt i den unges udviklingsproces. Myndighedsocialrådgiverne er chefer, der skal lede den unges udviklingsproces. De kalder på velfærdssaktivisme, hvor man laver aktioner omkring den unge på tværs, hvor man kan gå ud sammen for at løse en opgave, hvor man nogle gange måske ikke vil på kontrol-

[illegible]

Niels Christian Barkholts
indlæg om samskabelse fra den
18. januar i *Kommunen*

til, for at ledere begynder at skabe disse betingelser?

Det centrale i det spørgsmål er netop mikroprocesserne mellem ledere og medarbejdere, når medarbejdere i samskabelsens ånd får ideer til, hvordan kerneopgaven, servicen eller produktet kan forbedres for eksempel ved at arbejde på tværs af de enkelte fagområder.

Det er i disse sekunder, at ledere kan være med til at nedbryde eller forstærke tendensen til at gøre, som man plejer. Måske fordrer samskabelse, at ledere tør lade økonomisk og bureaukratisk rationalitet træde i baggrunden for en stund til fordel for andre måder, hvorpå man rationelt kan begrunde sine beslutninger.

Drøm eller fuser

At træffe rationelle beslutninger er mere end et godt blik for økonomi og bureaukratisk procesoptimering. At være rationel kan lige så vel være at begrunde beslutninger i faglige betragtninger eller i mange års erfaringer. At rumme den kompleksitet, som er i spil i ethvert system og blandt

de borgere eller brugere, som er tilknyttet.

Som Barkholt skriver: "Det kan være en drøm, der bliver til virkelighed, men det kan også risikere at blive en kæmpe fuser."

En kæmpe fuser kan det uden tvivl blive, hvis medarbejdernes engagement og lyst til at skabe nye og bedre løsninger bliver dræbt, fordi ledelsen hele tiden møder medarbejderne med krav om økonomisk og bureaukratisk dokumentation, der ikke står mål med kompleksiteten i samskabelsesprocessen.

Den offentlige sektor er fyldt med dygtige fagprofessionelle, som higer efter at bringe deres faglighed i spil og skabe velfærdsløsninger, som igen skaber tilfredshed hos brugerne/borgerne og stolthed hos medarbejderne.

Ledernes opgave bliver derfor at skabe rum, hvor en samskabende opgaveløsning kan finde sted parallelt med økonomisk styring, hvilket bestemt ikke er nogen nem øvelse.

Tiden kalder på ledere med evner og mod til at eksperimentere. Ledere som forstår, at medarbejdernes engagement er tæt knyttet til deres muligheder for at tage ansvar og blive inddraget i fremtidens velfærdsløsninger.

- Nåh, du er fra Danmark - vi har læst en del om jer. Hvorfor er det, I ikke kan lide flygtninge? Spørgsmålet kom fra en canadier, jeg i januar mødte på en rundrejse i Cuba.

Og selvom jeg selvfølgelig godt havde læst, at internationale medier brugte plads på at beskrive Danmarks nyeste flygtningestramning, så havde jeg faktisk ikke forventet, at det ville blive overført direkte til ikke at kunne lide flygtninge i det hele taget. Vi har jo både Venligboerne og velfærdsstaten i Danmark, så jeg forsøgte at forklare ham, hvordan de fleste europæiske lande var under pres, og at selv Sverige nu altså også var begyndt at stramme op.

- Men det er jo folk, der er flygtet fra krig og terror. Folk, som ikke har noget at vende tilbage til og derfor går efter at starte et nyt liv hos jer. Dem burde I da være glade for, sagde canadieren.

Og ja, det lød jo sådan set meget rigtigt og ideelt. Men nu har Canada heller ikke et velfærdsniveau som det danske med gratis sundhed, gode overenskomster, kontanthjælp, gratis uddannelse, SU og alt det andet, vi har.

Jeg begyndte en flot fortælling om vores samfundsmodel, og om hvordan den bliver uholdbar, hvis der er for mange flere til at nyde

"Alligevel virkede det underligt at sidde på den anden side af kloden i et fattigt land som Cuba og forsvere Danmark for at isolere sig selv fra omverdenen."

end yde - det vakte lidt respekt, kunne jeg mærke, og dog.

- Danmark lyder som et rigtig godt land. Men det er nok mest for jer danskere. For folk, der kommer udefra, lyder det ikke rart, sagde canadieren og kom med sin egen fortælling om, hvordan de i Canada og USA var vant til migranter. Hans egen mor var faktisk flyttet fra Cuba for at få en ny tilværelse i Montreal, og var hurtigt blevet integreret. Canada er faktisk nu gået i gang med at tage imod flygtninge fra Europa, fordi vi ikke vil have dem. Men de forbeholder sig dog ret til selv at vælge, hvilke flygtninge de vil have, og jeg fik lige indskudt, at hvis vi havde muligheden for selv at vælge i Danmark, så havde vi også gerne gjort det.

Udkantsproblemer er relative

Alligevel virkede det underligt at sidde på den anden side af kloden i et fattigt land som Cuba og forsvare Danmark for at isolere sig selv fra omverdenen. Cuba har om noget været isoleret i et halvt århundrede og er derfor på mange måder tilbagestående i forhold til vores vestlige standarder med internet, dankort og i det hele taget god infrastruktur. Først nu er de ved at åbne op, og de står overfor en ufattelig transition af deres samfund i de kommende år.

Herhjemme begræder vi det som udkantsproblemer, når der er huller i internettet og vejene – på Cuba samles de på de veje, der rent faktisk er til at køre på, og ved de 50 wifi-hotspots, som styret som noget helt nyt har indført på den 110.000 kvadratkilometer store ø.

Danmark er på ingen måde som Cuba, for vi har hørt til i den velstående del af verden og nydt godt af dens samlede udvikling. Derfor bør det også vække omtanke, når folk fra andre velstående lande nu sætter spørgsmålstegn ved, om vi er ved at have nok i os selv. Det er tilsyneladende blevet Danmarks brand nu efter den internationale mediestorm om flytningeguldet. Om det er direkte skadeligt, er der fortsat delte meninger om. Men man kunne måske forsøge at oversætte situationen til vores egen lille danske andedam, hvor der er kamp om at få tilflyttere fremfor fraflyttere i en lang række kommuner.

Her fødes den ene mere kreative brandingstrategi efter den anden, og det vækker stor glæde, når der skal udflyttes akademikere fra Kongens København. Men hvor mange kommuner er det lige, der kunne finde på at brande sig på kun at være for dem, der vil og kan?

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

”Jeg tror, at socialdemokrater grundlæggende kan gå med til meget, hvis vi ved, at vi også gør noget godt. Men det her lovforslag er bare totalt rensat for at gøre noget godt.”

Mette Gjerskov (S) undlod sammen med partifællerne Yildiz Akdogan og Daniel Toft Jakobsen at stemme for lovforslag L87 (asylstramninger). Til Politiken.

At anvende eller ikke anvende magt

o ældre

Af **Thomas Krarup** (K), rådmand for Ældre- og Handicapforvaltningen i Aalborg Kommune

Lad mig som indledning slå fast, at vi i Ældre- og Handicapforvaltningen i Aalborg er enige i, at vi som udgangspunkt ikke må anvende magt overfor vores borgere. At magtanvendelse skal begrænses mest muligt, og at den kun skal finde sted for at beskytte borgeren selv eller andre mod at lide (væsentlig) personskade. Som når vi eksempelvis monterer en gps eller chip i borgerens tøj eller sko - også selvom han eller hun modsætter sig. Eller når vi ikke ved almindelig overtalelse kan aflede en borger fra at foretage en handling, som kan være farlig for borgeren selv eller andre. Så kan vi i særlige tilfælde forhindre handlingen fysisk - altså anvende magt.

Men for nylig blev vi i Ældre- og Handicapforvaltningen kritiseret af Ankestyrelsen i en sag, hvor medarbejdere

Aalborgs Ældre- og Handicapforvaltning har modtaget kritik fra Ankestyrelsen i en sag, hvor medarbejdere på et plejehjem førte en borger med demens ud af en bus.

Foto: Ole Lind / Polfoto

dere på et af vores plejehjem førte en borger med demens ud af en bus. Den pågældende havde smidt sin gps i vrede, forladt plejehjemmet og var stået på en bus. Det var i november måned.

Det var frostvejr, og borgeren havde ikke overtøj på. Vores medarbejdere kunne ikke overtale ham til at forlade bussen og valgte derfor at fø-

re ham ud ved tag i armen. Af hensyn til hans sikkerhed. Og af hensyn til de andre beboere på plejehjemmet, som vores medarbejdere også skulle passe på.

Den vurdering blev imidlertid underkendt af Ankestyrelsen i den seneste praksisundersøgelse om kommunernes håndtering af reglerne for magtanvendelse overfor bor-

gere med demens. Vi skulle i stedet være kørt et par stop med bussen og igen have forsøgt os med overtalelse, vurderede Ankestyrelsen. I frostvejr og uden overtøj ...

Historien illustrerer på meget fin vis mine medarbejders dilemma i forhold til magtanvendelse overfor ældre med demens: Ankestyrelsen kritiserer medarbej-

derne for i den konkrete sag at anvende magt i stedet for at køre med bussen - bare et par stop. Men et par stop i et landområde kan snildt strække sig over en distance på flere kilometer, og busserne kører ikke nødvendigvis hver time, så hvordan kommer medarbejder og borger efterfølgende videre derfra? I øvrigt må medarbejdere slet ikke køre med, da de jo samtidig også skal passe på de andre borgere på plejehjemmet. Og hvordan løser vi så det dilemma?

For lidt eller for meget

I den konkrete sag bliver vi kritiseret af Ankestyrelsen for at gøre for meget - for at føre den ældre borger ud af bussen. Og samtidig bliver vi i offentligheden kritiseret for at gøre for lidt. For den aktuelle debat om demens og overvågning tenderer til mere magtanvendelse, mens Ankestyrelsen siger mindre magtanvendelse. Debatten om demens og overvågning har fat i et meget håndgribeligt og højest aktuelt pro-

”Vi skulle i stedet være kørt et par stop med bussen og igen have forsøgt os med overtalelse, vurderede Ankestyrelsen. I frostvejr og uden overtøj ...”

blem. Og jeg ser et behov for en mere nuanceret debat om, hvor grænsen for magtanvendelse over for borgere med demens skal gå. I kommunerne har vi brug for en rummelig lovgivning, som skaber rum for konkrete og individuelle vurderinger af, hvad der er nødvendigt i den givne situation.

Jeg mener faktisk, at mine medarbejdere gjorde det helt rigtige, da de førte den ældre ud af bussen. Og jeg håber, at de også næste gang vil lave en individuel vurdering af, hvad der er nødvendigt. Også selv om Ankestyrelsen muligvis ikke er enig.

De største udfordringer for kommunale ledere i 2016

De største udfordringer i forandringsledelse

1	Implementering af forandringen, mens nye krav og tiltag løbende kommer til (62 %)
2	At kunne få medarbejderne til at se det positive i forandringen (40 %)
3	At opretholde trivsel blandt medarbejderne under forandringen (35 %)

De største generelle udfordringer i kommunal ledelse

1	Ledelse af forandringsprocesser (58 %)
2	Implementering af kommunalpolitiske målsætninger (47 %)
3	Ledelse af implementering af ny teknologi (45 %)

Specifikke udfordringer i kommunal ledelse

1	At implementere forandringer samtidig med nye krav og tiltag (62 %)
2	At være nærværende i egen personaleledelse og samtidig klare øvrige opgaver (56 %)
3	At prioritere strategisk mellem administrative og øvrige opgaver (54 %)

10.000

kroner – eller værdier svarende hertil – må en flygtning tage med ind i Danmark. Resten vil blive beslaglagt og skal bruges til at betale for opholdet i Danmark.

Kilde: Ritzau

Tid til ny havnelov. Lovrevidering skal sikre det bedste grundlag for organisering og drift af en tidssvarende og velindrettet havneinfrastruktur.

En forudsætning for bevarelse af et konkurrencedygtigt Danmark er, at vi har en tidssvarende og velindrettet infrastruktur af høj kvalitet. De danske havne er naturlige infrastruktur-knudepunkter, som udgør grundlaget for en konkurrencedygtig sø- og landtransport. Danske havnes betydning kan derfor ikke undervurderes.

Den danske havnelov er en rammelov for erhvervshavnens organisering og drift. Havneloven indeholder blandt andet bestemmelser om anlæg og vedligeholdelse af havne, modtagepligt for skibe, valg af organisationsform, rammer for den forretningsmæssige aktivitet i og omkring havnene, sikring af havnene samt ordensregler for havnene.

Havneloven blev senest revideret i 2012 og har med sit nuværende indhold ændret sig betydeligt siden vedtagelsen af den første nationale lov for erhvervshavne, trafikhavneloven fra 1976.

I den oprindelige trafikhavnelov var de danske erhvervshavne underlagt central statslig styring i mange henseender, hvilket indebar, at konkurrenceudsættelsen af havnenes aktiviteter var begrænset. Efterfølgende revisioner af havneloven har gradvis gjort op med dette, således at havnedrift i dag i langt højere grad sker på kommercielt grundlag og er underlagt de almindelige markedsmekanismer.

Men spørgsmålet om havnelovens egnethed som ramme for erhvervshavnens organisering og drift bør vurderes løbende. I de seneste år har jeg i omfattende grad beskæftiget mig med den nuværende havnelov, blandt andet som forfatter til "Havneloven med kommentarer" (udgivet på DJØF's forlag i januar 2016), og jeg anser det for helt oplagt og nødvendigt, at havneloven ændres på flere punkter for at gøre loven mere tidssvarende.

Det er en kendsgerning, at flere erhvervshavne i dag er blevet større infrastrukturcentre, hvor også industrier flytter til for at opnå fordelene ved nærhed til søtransporten. Eksempelvis har flere af de større havne på den danske vestkyst givetvis mærket de positive effekter af den stadig voksende interesse for offshore aktiviteter indenfor vind og olie/gas. Havneloven bør ikke være til hinder for, at erhvervshavnene kan udvikle sig til egentlige transportcentre, hvor mangeartede services kan tilbydes til havnenes brugere.

I den nuværende havnelov er indført forskellige begrænsninger for en sådan udvikling.

Uhensigtsmæssigt og utidssvarende

I havnelovens § 6a er det eksempelvis forudsat, at havnen for aktiviteter, som ikke direkte har med havnedrift at gøre, må etablere et selvstændigt skattepligtigt selskab. Det er dog samtidig bestemt, at havnen ikke på noget tidspunkt må yde selskabet et yderligere kapitalindskud eller stille sikkerhed for aktiviteterne. Bestemmelsen begrænser dermed i vid udstrækning mulighederne for at yde tilstrækkelig finansiering til havnens eget (datter)selskab uanset, at finansieringsbehovet kan være særdeles velbegrunderet. Det er en uhensigtsmæssig begrænsning.

Et andet eksempel er, at kommunale selvstyrehavne og kommunalt ejede (havne)ak-

"Havneloven bør ikke være til hinder for, at erhvervshavnene kan udvikle sig til egentlige transportcentre, hvor mangeartede services kan tilbydes til havnenes brugere. I den nuværende havnelov er indført forskellige begrænsninger for en sådan udvikling."

tieselskaber blandt andet skal foretage annoncering og genannoncering (efter 5 år) i forhold til en række specifikt nævnte forretningsaktiviteter (eksempelvis havnerelateret operatørvirksomhed, ejerskab og drift af bygninger og anlæg for havnens brugere og ejerskab og drift af bølge- og vindenergianlæg). Havnene skal altså varsle, at de påtænker den relevante aktivitet, og kan kun udføre denne selv, såfremt ingen private er interesserede heri. Private aktører har således fortrinsret. Samtidig skal havnen genannouncere, hvis den i 5 år har drevet den pågældende aktivitet, og dermed på ny afsøge markedet for (nye) interesserede private aktører. Dette krav vil almindeligvis afholde mange havne fra at foretage større investeringer i disse aktivite-

ter, når der ikke er en længere "garanteret" driftsperiode. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Som anført kan der også sættes spørgsmålstegn ved, om reglerne om havnenes organisationsform og administration i øvrigt er tidssvarende.

Intentionerne bag havneloven var blandt andet, at havnene frit selv skulle kunne vælge organisationsform. Havnene skulle blandt andet kunne organisere sig som en privatretligt organiseret havn, som i havnelovens forstand giver den største "bevægelsesfrihed" i forhold til de førnævnte retlige begrænsninger. Der eksisterer imidlertid flere praktiske barrierer for at ændre organisationsform i dag, herunder at havnearealer vil skulle matrikuleres om med deraf følgende betaling af

tinglysningsafgift uanset, at der i realiteten ikke er sket ejerskifte.

Hertil kommer, at der er visse begrænsninger i forhold til fastlæggelse af ansættelsesvilkår for havnens ledelsesmedlemmer, som også har en baggrund i den tidligere centrale styring af havnene. Spørgsmålet er, om disse også bør tilpasses udviklingen, således at bestemmelserne ikke er til hinder for fastholdelse og tiltrækning af egnede ledelseskandidater. Eksempelvis er der i dag fastsat regler i bekendtgørelsesform om aflønning af bestyrelsesmedlemmer i de kommunale selvstyrehavne, ligesom kommunalbestyrelsen skal godkende ansættelse af en havnechef.

Ovennævnte er blot udvalgte eksempler på forhold, som bør være genstand for evaluering og overvejelse i forbindelse med en revision af havneloven. Efter min opfattelse er tiden moden til dette.

Det er derfor også glædeligt, at transport- og bygningsminister Hans Christian Schmidt har indkaldt til evaluering af havneloven med samtidig deltagelse af partiernes transportordførere i februar 2016.

Forhåbentlig vil gode vinde blæse på de danske havne de kommende år.

Niklas Korsgaard Christensen, advokat (H), partner, MBA

Kommuner

BILLUND

Vil fastansætte kommunaldirektør

Det ligner en tendens, at flere offentlige myndigheder går væk fra dyre åremålskontrakter til direktører. I denne uge har Aarhus Kommune og Region Syddanmark bevæget sig udad den vej - og nu også Billund Kommune. I hvert fald anbefaler økonomiudvalget nu til byrådet, at Ole Bladt-Hansen kontraktansættes i stillingen som kommunaldirektør fra 1. februar. Han blev åremålsansat 1. marts 2012.

BRØNDBY

Ib Terp træder ud

Socialdemokraten Ib Terp har været borgmester i Brøndby siden 2005, men nu er det slut. 71-årige Terp har været sygemeldt i en periode, og fredag meddelte kommunen, at borgmesteren har anmodet kommunalbestyrelsen om, at han kan trække sig tilbage. Ifølge TV2 Lorry er det en kræftsygdom, der får Terp til at træde tilbage.

- Ib Terp er sygemeldt indtil udgangen af februar, og 1. viceborgmester Kent Max Magelund fungerer som borgmester i Ib Terps sygefravær, oplyser kommunen.

I maj fortalte en dengang frisk Terp, at han ikke havde tænkt sig at fortsætte efter kommunalvalget i 2017. Et halvt år senere i november sygemeldte han sig i to måneder.

Terp er oprindelig er uddannet kemiingeniør og har været medlem af Brøndby Kommunalbestyrelse siden 1978 - siden 1. juli 2005 som borgmester, hvor han afløste Kjeld Rasmussen (S).

GREVE

Henter kommunaldirektør i Guldborgsund

Greve Kommune har ansat Claus Thykjær som ny kommunaldirektør. Han kommer fra en tilsvarende stilling i Guldborgsund Kommune. Claus Thykjær er 46 år og har både arbejdet i ministerier, amt og kommuner. Han er kendt som en markant og meget kommunikerende leder, og det vil han også være i Greve Kommune.

- Min drivkraft er, at alt godt kan blive bedre. I kommunen tror vi ofte, at vi ejer alle problemer, og at vi skal komme på alle løsninger. Jeg vil inspirere kommunens medarbejdere, så de i højere grad tør skabe nye løsninger sammen med borgere, lokale virksomheder og foreninger, siger

Claus Thykjær.

Han tiltræder 1. marts og afløser Allan Vendelbo, der går på pension.

HADERSLEV

Gjesing stiller ikke op som spids til KV17

Socialdemokraterne i Haderslev er gået i gang med at lede efter en ny borgmesterkandidat. I sidste uge fik kredsbestyrelsen meddelelse om, at tidligere borgmester og nuværende gruppeformand Jens Christian Gjesing ikke ønsker at være spidskandidat ved KV17, skriver Ugeavisen. 67-årige Jens Christian Gjesing har siddet i byrådet uafbrudt siden 1982. Han har i samtlige valgperioder været udvalgsformand (enten Skole, Kultur, Fritid eller Børn og Unge). Gennem ni år var han borgmester - i den tidligere Haderslev Kommune fra 2002-05 og som den første borgmester i den sammenlagte Haderslev Kommune fra 2010-13. Ved KV13 fik Gjesing 3473 personlige stemmer - og altså lidt flere end H.P. Geil (V), der blev borgmester for en koalition bestående af V, K, DF, LA og R. Den nye borgmesterkandidat skal vælges på kredsens generalforsamling den 30. marts.

HORSENS

Ny udviklingschef

Stabsleder i Silkeborg, Mette Faust Kjær, er blevet ansat som ny udviklingschef i Horsens Kommunes stabsafdeling Udvikling og Kommunikation efter Charlotte Walkusch, der er rykket til Fredericia som stabschef for politik og kommunikation. Mette Faust Kjær er 38 år og cand. scient.pol. Efter sin eksamen fra Aarhus Universitet i 2006 blev hun ansat som økonomikonsulent i borgmesterens afdeling i Aarhus Kommune. Siden januar 2014 har hun været stabsleder i handicap- og psykiatridelingen i Silkeborg. Hun tiltrådte sin nye stilling 1. januar.

KØBENHAVN

Sundhedsborgmester genopstiller ikke

Det er sundt for demokratiet, når politikerne ikke sidder for længe på deres taburetter. Der er brug for rotation. Det er sundhedsborgmester i København, Ninna Thomsens (SF), grund til, at hun vælger at stoppe efter næste kommunalvalg. Det skriver hun på sin Facebookprofil.

- Der er konstant brug for nye kræfter, som ser tingene med friske, kritiske og klare øjne. Derfor har jeg fra dag ét vidst, at jeg kun ville sidde to

FOTO: UCL

ODENSE

Anker Boyes protegé vil være borgmester

I første omgang vidste han ikke, om han ville. Men efter at have sovet på det meddelte Peter Rahbæk Juel (S), at han stiller op som borgmesterkandidat for Socialdemokraterne i Odense, skriver TV2 Fyn. Siden Anker Boye bekendtgjorde, at han efter 19 år som borgmester ikke genopstiller ved næste kommunalvalg, har Peter Rahbæk Juel været på tale som den oplag-

te afløser. Han har allerede opbakning fra Anker Boye og flere andre i Socialdemokraternes byrådsgruppe, skriver TV2 Fyn. Peter Rahbæk Juel har en fortid som næstformand i DSU. Han blev medlem af byrådet i Odense i 2006, hvor han var gruppeformand til 2008, da han blev ældre- og handicaprådmand. Den 38-årige politiker er sekretariats-

chef for det fynske erhvervsnetværk Byg til Vækst og også folketingskandidat i Odense 2. kreds. Peter Rahbæk Juels modkandidat til borgmesterposten bliver Jane Jegind (V), der ved KV13 fik 11.495 personlige stemmer. Dengang fik Peter Rahbæk Juel 2358, mens Anker Boye fik 11.900.

perioder som borgmester, skriver hun. Hun tilføjer, at hun forventer at stille op som kandidat til SF's landsledelse ved partiets landsmøde i april.

ROSKILDE

MF med dobbeltmandat trapper lidt ned

Karsten Lorentzen afløser nu MF Merete Dea Larsen som Dansk Folkepartis medlem af Skole- og Børneudvalget, skriver Roskilde Avis. Merete Dea Larsen har i snart mange år været partiets ubestridte leder i byrådet, men efter at hun i sommer også blev valgt til Folketinget, hvor hun er boligordfører, er arbejdet blevet så stort, at hun nu trapper lidt ned i byrådet. Hun er dog fortsat partiets repræsentant i Økonomiudvalget. Karsten Lorentzen, der arbejder for DF's pressetjeneste på Christiansborg, er i forvejen medlem af Kultur- og Idrætsudvalget samt Plan- og Teknikudvalget, og dermed får han nu tre udvalg at passe.

SØNDERBORG

Chef for Plan og Myndighed

Pernille Møller Nielsen er ansat som ny chef for Plan og Myndighed i Sønderborg Kommune, oplyser Jydske Vestkysten. Hun er 50 år, stammer fra Kjellerup og har boet og arbejdet i Nakskov, Holstebro og Aarhus. Hun er uddannet på Arkitektskolen i Aarhus og lavede kommuneatlas på en københavnsk tegnestue. Hun har i otte år været leder af Plan og Byggeri i Guldborgsund Kommune.

VARDE

Midtfynsk chef til Vestjylland

Varde Kommune har ansat Lars-Bo Lund Johansen, der kommer fra en stilling som teknisk chef i Faaborg-Midtfyn Kommune, som ny chef for Teknik og Miljø, oplyser Danske Kommuner. Han efterfølger Mette Christensen, der i november blev afdelingschef for Miljø og Råstoffer i Region Syddanmark. Fra 2000 var han kontorchef for Odense Kommunes byggerådgivning, og i

2010 blev han fagchef for det tekniske område (Byg, Miljø, Vej og Forsyning) i Faaborg-Midtfyn Kommune.

FAABORG-MIDTFYN

Fynsk borgmester genopstiller ikke

Faaborg-Midtfyn Kommune skal have ny borgmester efter kommunalvalget i november 2017. Den siddende Venstreborgmester Christian Thygesen har i dag meddelt, at han ikke genopstiller - hverken som borgmester eller medlem af kommunalbestyrelsen.

- Jeg har fra starten været åben om, at jeg aldrig vil blive karrieropolitiker. Det har for mig hele tiden været et spørgsmål om at bidrage med én eller to perioder. Jeg har så nu truffet beslutning om, at det kun skal blive én. Jeg ønsker ganske simpelt ikke at binde mit liv til politik for yderligere en 4-årig periode frem til 2022, siger Christian Thygesen.

- Christians beslutning ærgrer mig, men jeg har respekt for den og tager den til efterretning. Vi har netop startet processen omkring valg af spidskandidat, og den arbej-

der vi videre med under disse nye forudsætninger, siger Steen Virkelyst, formand for Venstre i Faaborg-Midtfyn.

Stat

SKAT

Hjemsendt direktør får comeback

I september blev inddrivelsesdirektør Jens Sørensen, to underdirektører og én funktionsleder hjemsendt fra Skat på grund af den fejlagtige udbetaling af milliarder i dansk udbytteskat til en formodet gruppe internationale svindlere. Men efter at have været hjemsendt med fuld løn i de sidste fire måneder har Jens Sørensen nu fået et nyt job hos Skat, skriver Berlingske. Han skal være kontorchef for et HR-kontor hodsSkat i Aalborg, hvilket blev meldt ud internt i Skat i går i forbindelse med annonceringen af en større udflytningsplan for Skat frem mod 2020. Det er uklart, præcis hvad situationen er for de tre øvrige medarbejdere, der blev sendt hjem på grund af sagen om svindel med dansk udbytteskat.

450

personer har meldt sig ind i Venstre i Ringkøbing-Skjern, siden det kom frem, at borgmester Iver Enevoldsen (V) ikke genopstiller. Partiets nye spidskandidat skal vælges på et møde den 1. februar. Kilde: dknyt

Februar

2. FEBRUAR

Åbent samråd om stigningen i antallet af pædagoger i undervisningstimerne i folkeskolen

Børne- og Undervisningsudvalget har bedt ministeren for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby (V) redegøre for sin holdning til, at antallet af pædagoger i almene folkeskoler er mere end fordoblet efter folkeskolereformens ikrafttræden, mens antallet af lærere er faldet. Endvidere har udvalget spurgt ministeren om, hvilke konsekvenser ministeren mener, at den markante stigning i antallet af pædagoger i undervisningstimerne har for elevernes faglige udvikling, samt om ministeren vil iværksætte initiativer, der ændrer sammensætningen af undervisere. Værelse 2-080 på Christiansborg

3. FEBRUAR

Åbent samråd om socialøkonomiske virksomheder

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) i samråd om socialøkonomiske virksomheder. Udvalget har blandt andet bedt ministeren redegøre for:

- baggrunden for, at regeringen har besluttet at fjerne muligheden for, at socialøkonomiske virksomheder kan fravige rimelighedskravet
- hvordan regeringen fortsat vil sikre, at førtidspensionister har mulighed for at komme tættere på arbejdsmarkedet via socialøkonomiske virksomheder
- om ministeren finder, at regeringens beslutning om at fjerne muligheden for at socialøkonomiske virksomheder kan fravige rimelighedskravet, vil gøre det danske arbejdsmarked mere eller mindre rummeligt

Værelse 1-133 på Christiansborg

3. FEBRUAR

Åbent samråd om udflytningen af Jagt- og Skovbrugsmuseet

Kulturudvalget har kaldt kulturminister Bertel Haarder (V) i åbent samråd om udflytningen af Jagt- og Skovbrugsmuseet. I økonomiske beregninger indsendt til Kulturministeriet har Jagt- og Skovbrugsmuseet skønnet, at det vil koste omkring 100 millioner kroner at flytte museumsgenstandene og genopstille udstillinger på Dansk Landbrugsmuseum på Djursland. På den baggrund har udvalget bedt ministeren redegøre for følgende:

- Hvad er ministerens holdning til konsekvenserne af udflytningen af Jagt- og Skovbrugsmuseet, herunder hvis flytningen af de 13 statslige arbejdspladser kommer til at koste staten ikke under 100 millioner kroner?
- Mener ministeren, at det er en kulturpolitisk fornuftig løsning at anvende et så stort beløb på at flytte Jagt- og Skovbrugsmuseet?
- Mener ministeren, at det er en fornuftig anvendelse af borgernes skattekrone?

Samrådsspørgsmål L er stillet efter ønske fra Pernille Schnoor (S). Værelse S-092 på Christiansborg

3. FEBRUAR

Åbent samråd om sanktioner for miljøovertrædelser i landbruget

Miljø- og Fødevareudvalget har kaldt miljø- og fødevareministeren Eva Kjer Hansen i samråd om ændringerne i sanktionerne overfor landmænd, der ikke overholder reglerne om udbringning af husdyrgødning. Miljø- og fødevareministeren har besluttet at ændre sanktionerne over for de landmænd, der ikke overholder de danske regler om udbringning af husdyrgødning. Udvalget har på den baggrund bedt ministeren om at redegøre for den saglige begrundelse for at sænke sanktionerne til EU's minimumskrav for landmænd, der overtræder miljøreglerne. Udvalget har samtidigt bedt ministeren vurdere, hvilke konsekvenser den ændrede sanktion vil have for det forventede antal lovovertrædelser. Værelse S-092 på Christiansborg

8. FEBRUAR

Møde i KKR Midtjylland

9. FEBRUAR

Møde i KKR Sjælland

9. FEBRUAR

2.-3. behandling af ny vandsektorlov i Folketinget

Behandling af L91 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning med videre, lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber med videre og forskellige andre love. (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor).

9. FEBRUAR

Åbent samråd om den lovpligtige opgaveoversigt i folkeskolen

Børne- og Undervisningsudvalget har kaldt ministeren for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby (V) i samråd. Udvalget har bedt ministeren redegøre for, hvilken betydning det har for folkeskolereformens formål, undervisningens kvalitet, lærernes forberedelsestid og lærernes velfærd, at en stor del af folkeskolelærerne ikke har fået den lovpligtige opgaveoversigt. Endvidere har udvalget spurgt ministeren, hvordan hun vil sikre, at de lovpligtige opgaveoversigter udarbejdes på folkeskolerne, og at opgaveoversigten udarbejdes efter dialog med lærerne. Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Jacob Mark (SF). Værelse 2-080 på Christiansborg

10. FEBRUAR

1. møde i Kommunernes Industrinetværk

Det første møde i Kommunernes Industrinetværk 2016 vil omhandle temaet: 'Nyt fra KL, med fokus på hurtigere og bedre sagsbehandling'. Tilmeldingsfrist: 02.02.16 Severin, Skovsvinget 25, 5500 Middelfart

10. FEBRUAR

Møde i KKR Syddanmark

11. FEBRUAR

Møde i KL's bestyrelse

10. + 11. FEBRUAR

Minikursus - Implementering i praksis

Forløb for nye konsulenter, der arbejder med sundhedsfremme og forebyggelse på tværs i kommunen. Kurset er gratis. Scandic Bygholm Park, Schüttesvej 6, 8700 Horsens (10. februar) KL-Huset, Weidekampsgade 10, 2300 København S (11. februar)

11. FEBRUAR

Forvaltningskonferencen 2016

Forvaltningskonferencen 2016 er et samarbejde mellem Djøf og Nordisk Administrativt Forbund. Konferencens fokus er nye tendenser og udfordringer i den offentlige sektor. På årets forvaltningskonference stilles der skarpt på tre højaktuelle temaer:

- Organisering
- Nye strukturer og nye samarbejder med borgerne, virksomheder og vidensinstitutioner.
- Embedsmandsrollen
- Hvor står embedsmanden efter afgivelsen af Bo Smith udvalgets betænkning - såvel i statslig som i regional og kommunal forvaltning?
- Kompetenceudvikling
- Hvordan kompetenceudvikler vi de offentlige ledere og medarbejdere?

Radisson Blu Scandinavia Hotel, København S

12. FEBRUAR

Møde i KKR Nordjylland

12. FEBRUAR

Møde i KKR Hovedstaden

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43.

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og –udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

"Integration" findes ikke

Shadman Salih er rundt på gulvet. Han er socialrådgiver og arbejder med "familier, som har flygtninge- og indvandrerbaggrund og sociale problemer". Og dermed består hans daglige arbejde i at opfylde en målsætning, som er skrevet med fortyndet luft i en tom spand vand uden hank, bund og sider. Han arbejder nemlig med "integration". Jepper, here we go again. Salih stiller en række spørgsmål i en kronik i Information den 18. januar, som på glimrende vis belyser, hvor komplet umulig en størrelse vi har med at gøre. Som han påpeger, er integration en af den slags ting, som alle snakker med om, men som ingen aner hvad betyder. Men værre endnu, bør det tilføjes, så snakker de fleste og beklageligvis især de politikere, som beskæftiger sig med "integration", som om de ved præcis, hvad de snakker om, imens det, de siger stritter lige fra Jerusalem til Mekka og er lige så selvmodsigende som en jødisk nazist med turban i en homoseksuel swingerklub. Det fik man i overmål eksemplificeret, da DR2 Morgen den 19. januar fulgte op på Salih's kronik med et interview med kronikøren og en efterfølgende debat i studiet mellem DF's Marie Krarup og SF's Jacob Mark. Og selvom DF's medlemmer som bekendt ikke går så meget op i, om de forstår, hvad de snakker om, så skal der herfra ikke lyde nogen endegyldig dom over, hvem der var mest på Herrens mark.

Særlig iøjenfaldende var dog Krarups hjælpeløse fægten i øst og vest. Og netop Krarups håndtering af begrebet er symptomatisk for integrationsdebatten i det hele taget. Hun lægger en stil, påstande og et toneleje for dagen, som skal overbevise seerne om, at hun og DF i modsætning til den "ævl-bævlende" venstrefløj ikke er usikre på, hvad de taler om. Og hun fortsætter så med fagter, betoning og formuleringer, som skal ligne klar tale, men det, der kommer ud af munden på Krarup, sejler fra det ene verdenshjørne til det andet. Først hedder det, at integration handler om, hvilken pasfarve man har og hvad man selv føler, altså et fuldstændigt formelt (og nogle ville mene meningsløst) krav og et meget subjektivt krav. De stilles op som to korte punkter, som om vi havde at gøre med en klar og operationaliserbar liste. Men ikke bare kalder disse punkter på en uendelig række af nye spørgsmål; de modsiges i næste øjeblik, hvor det hedder, at man skal "blive dansk" og at Danmark ikke skal være noget multikulturelt samfund. Og endelig sættes der trumf på, da Krarup pointerer, at man ikke behøver at overtage danske normer. Men at "blive dansk" kalder vel på mere objektive kriterier end "hvordan man føler sig", og hvordan kan man "blive dansk" uden at overtage danske normer? Ja, for ikke at tale om, hvordan man kan mene, at Danmark ikke skal være multikulturelt, men samtidig ikke mene, at de, der kommer hertil, skal overtage danske normer? Og søger man klarhed ved for eksempel at google "Marie

Krarup" og "integration", bliver det bare endnu værre. I et blogindlæg fra 13. juni 2015 skriver Krarup således: "Som jeg forstår vores integrationsproblemer i Danmark, så har de INTET med hudfarve at gøre, men alt med kultur og religion at gøre." Men der røg paskriteriet vel så? Og i et indlæg fra 21. august 2015 hedder det, at "En indvandrer behøver ikke blive en nøjagtig kopi af os, der bor her i forvejen, men vi må kræve, han ønsker at være loyal overfor Danmark og det danske fællesskab." Men loyalitet kan vel sagtens udvises, uden at man er "dansk", og selv om man fastholder en anden "kultur" og en bestemt "religion", som er anderledes end den, de fleste danskere har droppet?

Den faktiske verden består

Dybest set kan man dog ikke klandre hverken Krarup eller andre politikere og det offentlige system i det hele taget for at vælte rundt i tågede diskussioner. For problemets kerne ligger langt udenfor ethvert offentligt embedes fatteevne og et helt andet sted, end nogen af dem har fantasi til at forestille sig. Integration findes nemlig slet ikke. Ja, De læste rigtigt: Integration findes ikke. Men dette er ikke en politisk pointe; det er en sproglig pointe. Det er en form for illusion, der ligger i selve sproget. Og det er en sprogligt indbygget illusion, som i særdeleshed politikere og andre myndighedsfolk hopper i med glæde og forlader sig på.

Vi kan kalde illusionen for sprogets påstand om en faktisk verden. Den faktiske verden be-

høver ikke være virkelighed; det kan også være forestillinger, fremtidsvisioner, drømme eller fantasier. Det, der er vigtigt, er, at den faktiske verden består af faktiske ting, hvad enten de er meget konkrete og specifikke eller mere abstrakte. Og det betyder jo, at det for alle ting i verden må være muligt at definere, diskutere og gøre noget ved dem. Ikke alt er lige så håndgribeligt som en legoklods, men i sidste ende og med lidt ekstra forklaring har det mere eller mindre samme fakticitet som legoklods. Denne illusion understøttes og medskabes af sproget. Sproget postulerer fakticitet, kan man sige. Det består af bestemte ord, som vi kan bøje i ental og flertal og bestemme med "en" eller "et" eller endelser som -et eller -en. Man kan for eksempel sige "integrationen", som om vi havde med en helt konkret, faktisk, utvetydig størrelse at gøre. Men det, at man kan udtrykke fakticitet, betyder ikke, at udtrykket peger på fakticitet ude i verden. Man kan jo også sige "knuffoglyffen", og selvom de fleste hurtigt ville gennemskue, at det er et vrøvleord, så står indtrykket af fakticitet tilbage. Den slags sproglig manipulation er altså uhyggelig svær at få øje på, fordi vi er så vant til den oplevelse og forståelse, at sproget selvfølgelig peger på bestemte ting i verden. Men lige så ofte gælder det, at sproget bare lader som om, det kun peger på faktiske ting.

Og politikere i særdeleshed udviser altså en særlig stålsat form for fakticitet. Sprogets forførende effekt passer med deres selvbillede

som håndfast handlende. Politik rækker ud i verden og gør noget ved den. Derfor er politik baseret på fakticitet. Ganske ofte er fakticiteten noget abstrakt, men det, der snakkes om, har autoritative definitioner, som man kan slå op, hvorved dets status som noget faktisk etableres. Så man snakker om BNP, topskat, CO₂-udslip, afgifter og en masse andre ting, der etableres som ting, hvor der ikke er noget at raffe om; det er noget, der findes, og vi kan gøre noget ved det.

Integration kan der også gives alle mulige definitioner af, men det ændrer ikke ved, at uanset hvor meget man kigger, så kan man hverken finde "en integration", "integrationen" eller bare "integration" ude i verden. Derimod findes der uendelig mange flygtninge/migranter/indvandrere i uendelig mange situationer, som hele tiden ændrer sig. Vi kan måske komme på nogle meget generelle ting, som disse situationer har til fælles, men de er så generelle, at de ikke kan bruges til ret meget, eller de er af en natur, hvor de ikke giver nogen mening. Ellers er der bare et utal af variationer i forhold til, hvornår en person af relevante omgivelser bliver betragtet som "integreret". Og det er ikke, fordi der er noget galt med verden. Det er sådan, verden er. Vi taler bare om den på en upassende vis. Det bedste, man således kan gøre for "integrationen", er at holde op med at tale om den og i stedet for forholde sig til de faktiske ting, der faktisk er ude i verden.

"Det, de siger, stritter lige fra Jerusalem til Mekka og er lige så selvmodsigende som en jødisk nazist med turban i en homoseksuel swingerklub."